

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστανος 10 Αθήνα Τ.Κ.10677- Τηλ: 210- 3831446 - 210- 5025251 <http://www.geocities.com/tokakouri> - e-mail: tokakouri@yahoo.gr & igonos@softlab.ntua.gr

Χρόνος 12ος • Αριθμός φύλλου 48 • Σεπτέμβριος - Οκτώβριος - Νοέμβριος 2008

«Η βία είναι κτηνώδης δύναμις» (Ντιντερό)

Τα φετινά Χριστούγεννα

Πλησιάζουν τα Χριστούγεννα! Όλα τα βλέμματα είναι στραμμένα ψηλά, μήπως και δουν τη μορφή Του. Τον περιμένουν να γεννηθεί και φέτος, όπως και τα προηγούμενα χρόνια. Δεν μπορεί! Κάτι θ' αλλάξει σ' αυτή την κοινωνία που ζούμε!

Η μόνη μας ελπίδα είσαι ΕΣΥ, Χριστέ μου! Λέει το παιδάκι που πουλάει χαρτομάντηλα στα φανάρια και το παιδάκι το εγκαταλελειμμένο ή κακοποιημένο από τους ίδιους τους γονείς του.

Τριγυρνούν στους δρόμους, σταματούν στις στολισμένες βιτρίνες και στέλνουν μηνύματα σε Κείνον με τα χιλιάδες πολύχρωμα λαμπιόνια που αναβοσβήνουν.

Ελπίζουν τα παιδιά, γιατί ο Χριστός, όταν κατέβηκε στη γη, εκείνο αγάλιασε και ευλόγησε πρώτα. Τα φετινά Χριστούγεννα δεν μοιάζουν με τα προηγούμενα. Έχουν αλλάξει, όπως και οι άνθρωποι. Κουράστηκαν, διαψεύστηκαν και απογοητεύτηκαν από τους ανθρώπους, τους εκπροσώπους τους και η **μόνη ελπίδα είσαι ΕΣΥ, ΧΡΙΣΤΕ ΜΟΥ!**

Έλα, όσο πιο γρήγορα μπορείς, να γαληνέψεις τις ψυχές των κουρασμένων και πικραμένων. Έλα, να γαληνέψεις τις ψυχές όλων μας, από τις δονήσεις της κοινωνίας, τους αρχομανείς και άπληστους ανθρώπους.

Ρίξε μια αχτίδα φωτός στο κα-

λυβάκι γέροντα, σκούπισε τα δάκρυα του απολυμένου και δώσε ένα πιάτο φαγητό στον άστεγο.

Είναι δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι στην καρδιά της Αθήνας ζουν σε χαρτόκουτα χιλιάδες άστεγοι συνάνθρωποί μας. Και ποιος δε θυμάται τους Αθλίους του Ουγκώ! Δυστυχώς ξαναζωντανεύουν στις μέρες μας. Ποιος να το περίμενε αυτό!

Είναι καιρός, να γονατίσουμε όλοι μαζί μπροστά στη φάνη Του, να Του δείξουμε την αγάπη μας, την αιώνια πίστη μας και να Τον παρακαλέσουμε ν' αγγίξει τις ψυχές μας και να κατοικήσει στις καρδιές μας.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

Ο ξενώνας του χωριού μας

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ λειτουργεί και εξυπηρετεί πλήρως όλους όσους θελήσουν να δοκιμάσουν τη φιλοξενία του.
Τηλ: 27960-61154 και 27960-61145 κ. Δημήτρα Ρόκκα, υπεύθυνη λειτουργίας του ξενώνα.
Ο ξενώνας μας στο όμορφο χωριό μας σας περιμένει να σας ξεκουράσει. Κλείστε εγκαίρως δωμάτια.

Το βουνό του Νόμου

Ήταν ένα όνειρο από τα παιδικά μου χρόνια, το ταξίδι στους Αγίους Τόπους. Φέτος στις 5 του Σεπτεμβρίου μου δόθηκε η ευκαιρία που περιμένα. Μια καλή μου φίλη συντόνισε τις απαραίτητες ενέργειες και ξεκινήσαμε με ένα γκρουπ προσκυνητών με επικεφαλής και πνευματικό οδηγό τον **Αρχιμανδρίτη κύριο Παντελή Πούλο**, ο οποίος κάνει συχνά αυ-

τό το ταξίδι και βοηθάει πολύ κόσμο.

Φτάσαμε οδοιπορικώς στο Κάιρο και από εκεί έπρεπε οδικώς με πούλμαν να διασχίσουμε την έρημο, κάπου 18 ώρες ταξίδι, για να φθάσουμε στα **Ιεροσόλυμα**. Η πορεία ήταν κάτι το πρωτόγνωρο και το συγκινησιακό. Ατέλειωτες ώρες διασχίζαμε την έρημο. Μια έρημο αφιλόξενη, άκαμπτη, αυ-

στηρά ατέλειωτη. **Τη χερσόνησο του Σινά**. Ουσιαστικά η χερσόνησος έχει έκταση ελαφρώς μικρότερη από 26.000 τετρ. χιλιόμετρα. Είναι μια τεράστια έρημος που διακόπτεται από μερικές οάσεις κατά μήκος της ακτής προς την Ερυθρά Θάλασσα και βαθιά μέσα στις βραχώδεις κοιλάδες προς τα νότια. Μετά από ώρες

Συνέχεια στην 5η σελ.

Η αλήθεια για τον Άι-Βασίλη

Ο ερχομός της Πρωτοχρονιάς συνδέεται άμεσα με τον Άι-Βασίλη, που θεωρείται ο άγιος των παιδιών. Όλοι τον φαντάζονται σαν έναν παχουλό γέροντα με κατακόκκινη φορεσιά και σκούφο, άσπρα γένια και μεγάλη, γαμψή μύτη, να κουβαλάει στην πλάτη του ένα σακούλι γεμάτο φλουριά και δώρα, που μοιράζει στα παιδιά την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Είναι, όμως, έτσι τα πράγματα; **Ποιος ήταν πραγματικά ο Άγιος Βασίλης και ποιο το πραγματικό του όνομα;**

Κατ' αρχάς, με εξαίρεση τους ορθόδοξους χριστιανούς, δεν τον έλεγαν Βασίλη αλλά Νικόλαο. Η στερεότυπη εικόνα του Άι-Βασίλη (Santa Claus), βέβαια, τον θέλει χαμογελαστό, παρά τις συνεχείς επιδρομές στις καμινάδες, ευδιάθετο, παρά το κρύο που θα πρέπει να τρώει το καταχείμωνο στο έλκυθρό του και ευκίνητο,

παρά τα πολλά κιλά που θα πρέπει να ζυγίζει μαζί με τα δώρα του.

Ο Άγιος Νικόλαος, όμως, ήταν απολύτως υπαρκτό ιστορικό πρόσωπο, που δεν έχει καμιά σχέση με την αγαπημένη σε όλους μας **ερυθρόλευκη φιγούρα, που λάνσαρε η Coca-Cola για τη διαφημιστική της καμπάνια το 1931 και από τότε καθιερώθηκε παντού**. Το άλλο ζήτημα σχετικά με το ότι ο Άγιος κατεβαίνει από την καμινάδα αποτελεί επινόηση του Αμερικανού λαϊκού συγγραφέα Washington Irving.

Τον 11ο αιώνα, λοιπόν, Ιταλοί ναυτικοί έκλεψαν τη σορό του από τη Λυκία της Μ. Ασίας και την μετέφεραν στο Μπάρνι, σε μια μυστική κρύπτη, στη Βασιλική του Αγίου Νικολάου. Σχεδόν χίλια χρόνια αργότερα και με άδεια από την καθολική εκκλησία, επιστήμονες μελέτησαν το λείψανο

χρησιμοποιώντας σύγχρονα τεχνικά μέσα, όπως έχουν κάνει για τον Τουταγχαμών ή τον Ιησού Χριστό.

Ο πραγματικός Άι-Βασίλης, γεννημένος σε μια ρωμαϊκή πόλη τον 4ο αιώνα μ.Χ. είχε, κατά τους επιστήμονες ερευνητές, ύψος 1,68 με 1,70μ., σπασμένη μύτη, πιθανόν από κάποιο καυγά, πλατύ μέτωπο και πηγούνι, σκούρο δέρμα και μαύρα μάτια. Το μόνο που είχε κοινό με το ροδαλό Santa Claus είναι τα άσπρα μαλλιά και τα γένια, όπως ήταν η μόδα του 4ου αιώνα.

Αληθινός ή όχι, πάντως, η ιδέα όλων όσων αντιπροσωπεύει δεν πρόκειται να εκλείψει. Οι παλαιοί έλεγαν ότι η πίστη μετακινεί βουνά. Και, λογικά, έτσι θα πρέπει να ήταν. Γιατί οι άνθρωποι τότε ήταν ικανοί για μια τέτοιου είδους πίστη.

Γιάννης Μ. Ζαρόκωστας

Ανακοίνωση

Μετά από απόφαση της Συντακτικής Επιτροπής της εφημερίδας "ΚΑΚΟΥΡΙ" σχετικά με τις διαφημίσεις αποφασίστηκαν τα εξής:
1) Να δημιουργηθεί ειδική στήλη που θα αναγράφονται όλοι οι επαγγελματίες Κακουραίοι με τις διευθύνσεις και τα τηλέφωνα τους. Η καταχώρηση αυτή θα είναι δωρεάν.
2) Όποιος θέλει από τους διαφημιζόμενους να έχει ειδική καταχώρηση, το κόστος της ετήσιας συνδρομής θα είναι 50 €.
Η εφαρμογή της απόφασης αυτής θα ισχύσει από το επόμενο φύλλο.

Ο Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής εύχεται σε όλους τους αναγνώστες και φίλους

Κοπή πίτας & ετήσια συνεστίαση

Το Δ.Σ. του Συλλόγου σας γνωρίζει ότι η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας και η ετήσια συνεστίαση θα γίνουν στις **18 Ιανουαρίου 2009, ημέρα Κυριακή και ώρα 13:30** στην ταβέρνα «ΧΑΪΤΙΔΗΣ», 18ο χλμ. της Εθνικής Οδού Αθηνών - Λαμίας, γέφυρα Βαρυμπόμπης, τηλ. 210-2466466. Τιμή πρόσκλησης: 25 € το άτομο (πλήρες γεύμα - ποτά). Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στα μέλη του Δ.Σ.

Έπαινοι σε συμπατριώτες

Εγκαίνια νέας επιχειρηματικής πρωτοβουλίας «Με σεβασμό στον άνθρωπο και στη φύση» Παραγωγή οικολογικών γαλακτοκομικών προϊόντων
Επιχειρηματικό σχήμα από Π. Νίκα, Αδελφούς Νώντα, Ρ. & Ι. Σπυρόπουλο και Σ. Μπουζαλά
Εγκαίνια της «ΟΙΚΟΦΑΡΜΑΣ» με Ιερώνυμο

Μια πρότυπη επιχειρηματική πρωτοβουλία παραγωγής γαλακτοκομικών προϊόντων βιολογικής κτηνοτροφίας, η οποία έχει σαν δόγμα της **«το σεβασμό στον άνθρωπο και τη φύση»** ξεκίνησε την υλοποίηση του μεγάλου της σχεδίου - Οράματος από τον Απρίλιο του 2001.

Πρόκειται για την **«Οικοφάρμα Πελοποννήσου»** και τα επίσημα εγκαίτια της λειτουργίας της έγιναν την Κυριακή 19 Οκτωβρίου 2008. Η τελετή των εγκαίνιων έγινε με την παρουσία του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος **κ.κ. Ιερόνυμου**, συμπαραστατούμενου από τον Μητροπολίτη Μαντινείας & Κυνουρίας κ.κ. **Αλέ-**

Ξανδρο.

Σύμφωνα με το σχετικό Πρόγραμμα, από το Σάββατο έγινε παρουσίαση του πρότυπου ποιμνιοστασίου, ξενάγηση στους χώρους παραγωγής και το απόγευμα προβλέπονταν «Απλά μαθήματα γευστικής αγωγής με λευκά-ροζέ κρασιά σε συνδυασμό με λευκά τυριά της «Οικοφάρμα», από τον **Ανδρέα Μαθιόδη**, Πρόεδρο της Πανελληνίας Ενωσης Οινόχων. Το επίσημο πρόγραμμα της Τελετής των Εγκαίνιων την Κυριακή προβλέπει την προβολή video παρουσίασης των προϊόντων και της πορείας της επιχείρησης. Θ' ακολουθήσει χαιρετισμός του κ. Π. Νίκα Προέ-

Συνέχεια στην 4η σελ.

Κακουραίοι, **Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΡΙ.**

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

— Στις 5 Σεπτέμβρη 2008 ο **Δημήτρης Ιωάννου και η γυναίκα του Γωγώ**, το γένος Κ. Χουσιάδα (κόρη της Μαρίας Θ. Τασιοπούλου) απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, κόρη.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες και γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσει και να την καμαρώσουν όπως επιθυμούμεν.

Γάμοι

— Στις 5 Οκτώβρη 2008 στον Ι.Ν. Μεταμόρφωσης του Σωτήρος η **Νάντια Ι. Τασιοπούλου και ο Τάσος Τερεζής** παντρεύτηκαν.

— Ο **Γιώργος Πουχόπουλος και η Νάνσυ Βασ. Δρακόπουλου**, το γένος Ντίνας Γ. Σταματοπούλου, παντρεύτηκαν στις 19 Σεπτεμβρίου 2008 στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίας, στο Πόρτο Ράφτι Αττικής. Οι νεόνυμφοι δεξιώθηκαν τους καλεσμένους τους σε κέντρο της περιοχής.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι και χαρούμενοι.

Νέοι επιστήμονες

— Ο **Ηλίας Ι. Ρόκκας** πήρε το πτυχίο του από το Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης του Πανετίου Πανεπιστημίου. Συγχαίρουμε τον Ηλία και τους γονείς του και του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία!

Συγχαίρουμε θερμά τον ανιψιό μας **Ηλία Ι. Ρόκκα** που πήρε το πτυχίο του, χωρίς απώλεια χρόνου, από το Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης του Παντείου και του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Οικογένειες Γιώργου και Δημήτρη Η. Ρόκκα και Βούλας Ρόκκα-Σταματοπούλου

— Η **Κατερίνα Παναγιωτάρου**, το γένος Γωγώς Κ. Νάγου, πήρε το πτυχίο της Νομικής από το Northern Illinois University όπως και την άδεια ασκήσεως επαγγέλματος του δικηγόρου.

Συγχαίρουμε την Κατερίνα και τους γονείς της και ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία!

Έλαβε υποτροφία

— Ο **Γεώργιος Βασ. Ηλιόπουλος**, Δικηγόρος, μετά από υποτροφία του Πανεπιστημίου της Βόννης Γερμανίας έλαβε το μεταπτυχιακό τίτλο του Ευρωπαϊκού Δικαίου, Ενέργεια - Μεταφορές - Τηλεπικοινωνίες.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κατερίνα Ν. Κολιοπούλου	€ 20
Δημ. Βασ. Παυλής	30
Φωτεινή Τριβεγκάρη, κόρη Θεοδώρας Γ. Σταματοπούλου	50
Κωστούλα Βλαχοπουλιώτη-Σταματοπούλου	20
Ελένη Παπαγεωργίου-Κανδραβιώτη	30
Παναγιώτης Η. Κοτσιάνης	100
Αθανασία Κ. Νάγου-Χατζηθεοδώρου	50
Ειρήνη Γ. Μπουρτσουκλή	40
Γιώργος Β. Σταθούλης	20
Βασιλική Β. Σταθούλη	30
Παναγιώτα Π. Σχιζα-Τζαβάρια	30
Γιώργος Δ. Παπακωνσταντίνου	25
Ντίνα Δ. Παπακωνσταντίνου	25

Διόρθωση

Στο προηγούμενο φύλλο εκ παραδρομής γράψαμε ότι ο Σπύρος Β. Σταθούλης κατέθεσε 100 € στη μνήμη της θείας του Μαρίας Νάγου, αντί του σωστού Θεοδώρας Νάγου-Νικολάου. Σπύρο, συγγνώμη για το λάθος.

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο

Ιδιοκτησία
Σύλλογος Αρτεμισιωτών
Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα 10677
Τηλ: 210 3831446
Εκδότης:
Γωγώ Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη
Τηλ: 210 5025251

Ετήσιες Συνδρομές: 6
Εξωτερικού Δολ. 30

Συντακτική επιτροπή:
Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη
Γωγώ
Ελένη Δήμη - Ζαρόκωστα
Σταματοπούλου Γίαννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπενεχούτσου Κωστούλα
Μπρότση-Αλωνισιώτη Ειρήνη

Ηλεκτρονική Σχεδίαση Εντύπου
Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες
Αριστέα Καρπούζη
Θεοδοσίου 21 Ίλιον (Ν. Λιόσια)
• Τηλ-Fax: 210 2619003 -210 2625277
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Σ' αυτούς που έφυταν

Γιάννης Σιολές

Την 1η Οκτωβρίου, ημέρα Τετάρτη, έφυγε από κοντά μας σε ηλικία 81 ετών ο συγχωριανός μας **Γιάννης Σιολές**.

Ο θάνατός του ξάφνιασε όλο το χωριό, αφού ήταν απροσδόκητος και βύθισε στο πένθος τους συγγενείς και φίλους.

Ο Γιάννης μαζί με την εξαίρετη σύζυγό του Παναγιώτα απέκτησε μια αξιολύτρευτη οικογένεια.

Τέσσερα παιδιά του χάρισε ο Θεός: τον Κώστα, τη Μαρία, το Βασίλη και τη Βαγγελιώ.

Κάτω από δύσκολες οικονομικές συνθήκες και παλεύοντας νύχτα μέρα κατόρθωσε να τα αποκαταστήσει επαγγελματικά και να αποκτήσει μια σεβαστή περιουσία.

Ήταν άνθρωπος κοινωνικός, γελαστός, φιλόξενος, γενναϊόδωρος και πάνω απ' όλα αποδεκτός από την τοπική αλλά και την ευρύτερη κοινωνία. Όλοι στο χωριό έχουν να πουν έναν καλό λόγο για το Γιάννη και τούτο γιατί δεν είχε πειράξει κανένα και δεν κακολογούσε κανένα.

Τα λόγια του ήταν λίγα και μετρημένα. Μιλούσε παραστατικά και τον άκουγες με ευχαρίστηση.

Πέρασε δύσκολα τα χρόνια της κατοχής, με φτώχεια και δυστυχίες, αλλά τα τελευταία χρόνια της ζωής του τα πέρασε ευχάριστα και ευτυχισμένα. Ο Θεός τον αξίωσε να δει εγγόνια πολλά και να χαρεί στους αρραβώνες και στους γάμους τους.

Τώρα που ο Γιάννης δεν είναι πια κοντά μας, αλλά πραγματοποιεί το ταξίδι προς την αιωνιότητα, εμείς δεν απομένει τίποτα άλλο να κάνουμε, παρά να ευχηθούμε ο Θεός να τον αναπαύσει σε χώρα ζώντων και να είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάζει.

Καλό ταξίδι, Γιάννη.

Διον. Σταματοπούλος

Μαύρη Τετάρτη ήταν η 1η του Οκτώβρη, αργά-αργά ετοιμάστηκες στην Τρίπολη να πας με ο Χάρος σε σταμάτησε σε άλλη διεύθυνση να πας. Δεν άντεξε η καρδούλα σου, έγειρες να πλαγιάσεις με πολύ βοριά κοιμήθηκες στον Άδη είχες φτάσει. Τα παιδιά σου σαν το μάθανε γρήγορα στο χωριό εφτάσανε, μα τότε ήτανε αργά, είχες πετάξει πολύ μακριά. Επίκρανες τη μάνα μας, όλα τα παιδιά σου, τα δεκαπέντε εγγόνια σου και τον δισεγγόνό σου. Εγώ πατέρα μου συγγνώμη σου ζητώ, δεν μπόρεσα να έρθω, το στερνό αντίο να σου πώ. Θα σε θυμάμαι πάντα ορθό και στο τηλέφωνο να σου μιλώ. Ο πόνος μου με έκανε να γράψω αυτά τα λόγια για τον πατέρα τον γλυκό, που ποτέ πια στην ζωή μου δεν θα δω...

Το αγαπημένο σου
Μαριτσάκι

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 3 στρ. εντός του χωριού
οικοδομήσιμο
Πληροφορίες: Ζιωτοπούλου Άννα
τηλ. 6973747419

ΑΡΚΑΔΙΚΗ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Παναγιώτης Χ. Νάτσης
Ορθοπαιδικά είδη -
Νοσηλευτικός εξοπλισμός -
Οξυγόνα Όργανα Γυμναστικής
Εθνομαρτύρων 30 Τρίπολη
Τηλ: 2710-227166

Στον Ιωάννη Δούρο

Παππούλη μας,
Μ' αυτά τα λόγια θέλουμε να σου εκφράσουμε την αιώνια ευγνωμοσύνη μας για όσα προσέφερες στα παιδιά και στα εγγόνια σου. Και την καθολική εκτίμηση όλου του χωριού για όσα προσέφερες στην εκκλησία και στα κοινά.

Παράλληλα όλοι μας μάθαμε πολλά από 'σένα μέσα από το μακροχρόνιο έργο σου, ιδρώτα σου, ενδιαφέρον σου και αγωνία σου σε κάθε πτυχή της καθημερινότητας όπως ήταν οι γεωργικές ασχολίες, η γαλούχηση των παιδιών, των εγγονιών σου και η φροντίδα του σπιτιού σου. Δίπλα σου μάθαμε μαζί με τη συγχωρεμένη γιαγιά μας και συνοδοιπόρο στη ζωή σου πως οι μεγαλύτερες αξίες στη ζωή είναι όντως η αγάπη, το γέλιο, ο σεβασμός και ο αδιάκοπος και αγόγγυστος αγώνας για πρόοδο και ευημερία της οικογένειας.

Τα τελευταία πέντε χρόνια υπέμεινες τη σωματική ασθένεια χωρίς να σε καταβάλει διατηρώντας την αξιοπρέπεια και εντιμότητά σου και ένα μικρό παράδειγμα είναι «ότι ακόμα και στις τελευταίες στιγμές δεν ήθελες να μεταφερθείς με ασθενοφόρο παρά προτιμούσες να σταθείς στα πόδια σου, να κατεβείς τις σκάλες του σπιτιού σου και να πας με τον γιό σου όπως συνήθιζες να κάνεις».

Εμείς τα παιδιά σου και εγγόνια σου είμαστε απίστευτα συντετριμμένοι από το χαμό σου αλλά παράλληλα αισθανόμαστε τεράστια ευγνωμοσύνη στο Θεό που μας αξίωσε να ζήσουμε δίπλα σ' έναν ξεχωριστό άνθρωπο, όπως εσύ υπήρξες για όλους μας. Ευχόμαστε να είναι ελαφρύ το χώμα που θα σε σκεπάζει και η ψυχή σου να αναπαυθεί στον αιώνιο παράδεισο που της αξίζει.

Τα παιδιά σου, τα εγγόνια σου

Στην πεθερά μου,
Αθανασία Μπρότση

Εφυγες στις 22 Σεπτεμβρίου 2008, ημέρα Δευτέρα το πρωί.

Δεν ξέρω εάν η ειδηση του θανάτου σου ξάφνιασε μερικούς, εμάς, την οικογένειά σου όχι. Το τελευταίο διάστημα δεν ήσουν καλά, καθηλώθηκες στο κρεβάτι και υπέφερες, κάτι που δεν σου άξιζε.

Χρύσω, να παρακαλέσετε να φύγω, μου είχες πει ένα απόγευμα του Σεπτεμβρίου στο Παναρκαδικό Νοσοκομείο, στα εξωτερικά ιατρεία.

Ναι, είχες δίκιο, ήταν καλύτερα να φύγεις. Σε γνώρισα μια επιβλητική, όμορφη γυναίκα, γεμάτη ζωή, δεν σου ταίριαζε η ακινησία και ο πόνος.

Από την αρχή ξεχώρισα σε σένα την αγάπη για την οικογένειά σου, γεννήσες και μεγάλωσες τρία παιδιά με πολλή δουλειά, κόπο και στερήσεις και μέχρι το τέλος, η έννοια σου ήταν να είναι καλά τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου. Αλλά και την αγάπη για το χωριό σου, το Κακούρι, όπου γεννήθηκες και έζησες μέχρι το τέλος της ζωής σου. Οι άνθρωποι στο χωριό, μου έλεγες συχνά, είναι πιο ανθρώπινοι, θα σε νοιαστούν, η γειτονιά θα τρέξει, θα βοηθήσει.

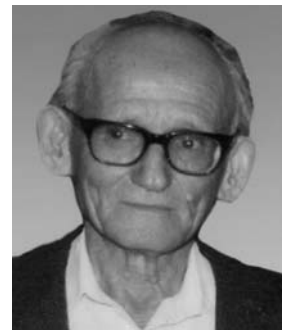
Και ναι είχες δίκιο. Με την ειδηση του θανάτου σου, η γειτονιά, όπως την αποκαλούσες και όχι μόνο, ήταν εκεί να βοηθήσει. Η θεία η Δημητρούλα, η θεία η Αγγελική, η θεία η Νικολέτα, η θεία η Σοφία, η θεία η Μαρία, η θεία η Μαριγούλα, η Ντίνα και τόσο άλλοι ήταν εκεί, στο σπίτι σου. Και στην κηδεία σου και στο μνημόσυνο, ήταν όλο το χωριό και τους ευχαριστώ. Είχες απόλυτο δίκιο. Δεν ξέρω, εάν συμβαίνει αυτό σε όλα τα χωριά, αλλά στο χωριό σου, το Κακούρι, οι άνθρωποι είναι ζεστοί, ανθρώπινοι, όπως ακριβώς ήσουν και εσύ.

Να είσαι καλά, εκεί που πήγες μαζί με τους Αγγέλους, γιατί ναι, το πιστεύω, τώρα πια κάνεις παρέα μαζί με τους Αγγέλους.

Η Χρύσω

Προσφορές στη μνήμη

Στη μνήμη Αθανασίας Μπρότση η Ειρήνη Ν. Μπρότση - Αλωνισιώτη προσέφερε 30 ευρώ.

Σ' αυτούς που έφυταν

Στον Παναγιώτη Σταθούλη

«Μακάριοι οι νεκροί οι εν Κυρίω αποθνήσκοντες απ' άρτι, τα λέγει το πνεύμα, ίνα αναπαύσωνται εκ των κόπων αυτών· τα δε έργα αυτών .....θεί μετ' αυτών» (Αποκάλυψις Ιωάννου 14, 18).

Είναι αλήθεια πως πρέπει να θυμόμαστε τους καλούς και αγαθούς ανθρώπους και να τους έχουμε σαν φάρο και οδοδείκτη στη ζωή μας, όπως λέγει και ο ψαλμωδός «και το μνημόσυνον αυτών εις γενεάν και γενεάν» (Ψαλμός 101, 13).

Και οι δύο αυτές ρήσεις της Γραφής νομίζω πως ισχύουν για τον μεταστάναττα εις Κύριον Παναγιώτη Ιωάν. Σταθούλη, τον συμπατριώτη και συγχωριανό μας, που έφυγε πρόωρα και αιφνίδια την 13-11-2008, σε ηλικία 72 ετών, ύστερα από μια ευχάριστη διασκέδαση - συνεννόηση στη δεύτερα του πατρίδα, Νοτίου Αφρικής, με φίλους, πατριώτες και ανθρώπους που αγαπούσε και προς τους οποίους ανεφάρθει από στήθους, λες και προαισθανόταν το τέλος του και άφηνε τις τελευταίες του συμβουλές-υποθήκες. Αγαπητέ μου Παναγιώτη, άφησε τα εγκόσμια για να κοιμηθείς τον ύπνο του δικαίου, του καλού και αγαθού ουρανοπολίτη. Και φυσικά δεν είμαι εγώ εκείνος που θα εξωραΐσει τις αρετές σου, γιατί ούτε άλλωστε το έχεις ανάγκη πια, αφού είσαι ουρανοπολίτης, ούτε το ήθος και η εν γένει πολιτεία σου θα το επέτρεπαν, όταν ζούσες. Ήσουν άνθρωπος που γνώριζες καλά τον εαυτό σου, άνθρωπος της δράσης, των διαπροσωπικών σχέσεων, οριζοντίου επιπέδου, αλλά και της καθέτου επικοινωνίας με το Θεό, δια της προσευχής. Ήσουν γλυκομίλητος, ευχάριστος, χαμηλών τόνων και ταπεινόφρων, με μεγάλη κοινωνική προσφορά και πίστη στο Θεό. Ζούσες μυστηριακά από παιδί γιατί είχες ανατραφεί με παιδεία και νουθεσία Κυρίου, γι' αυτό και δεν δύναμαι να σιωπήσω και να μην πω αυτά που αισθάνομαι και πιστεύω, για το πρόσωπό σου. Γι' αυτό και έκλαψα στο άκουσμα του όντως φοβερού μυστηρίου του θανάτου σου. Και πώς μπορούσα να μην κλάψω, εγώ ο αδύναμος και τραγικός, αφού και ο Κύριος της ζωής και του θανάτου Θεάνθρωπος Ιησούς, έκλαψε μπροστά στον τάφο του φίλου του Λαζάρου. Το έχω ανάγκη εγώ, αυτή τη στιγμή, να αναφερθώ στον ταπεινό και ανεπιτήδευτο χαρακτήρα σου επιγραμματικά.

Είναι σε όλους γνωστό, πως διέθετες όλα τα χαρίσματα του σεμνού και απλού ανθρώπου, που άλλοι τα έβλεπαν και άλλοι όχι, γιατί το βλέμμα και η συνειδησή τους δεν ήταν φωτεινά. Ήσουν πρότυπο σύζυγο και οικογενειάρχη, χαρούμενος, υπομονετικός, επιεικής, ευσυνειδητός, δίκαιος, χωρίς οργή και μίσος προς πάντες. Την πληρότητα της ζωής σου την έβρισκες στην οικογένειά σου, στην ενάρετη σύζυγό σου, στα τρία παιδιά σου και τα εγγόνια σου και φυσικά στην εργασία σου, ουδέποτε και κανένα εξημίωση, καθ' οιονδήποτε τρόπο, γιατί γνώριζες από την αρχή της επιγειού ζωής σου πως ήσουν παρεπιδήμος, στον κόσμο, τραγικός και μελλοθανάτος. Γνώριζες τη ρήση της Γραφής «ου γαρ έχομεν ώδε μένουσα πόλιν, αλλά τη μέλλουσαν επιζητούμε την άνω Ιερουσαλήμ».

Και δεν είναι υπερβολή αν είπω ότι διήγαγες έντιμον ατομικόν, οικογενειακόν, επαγγελματικόν και εν γένει κοινωνικόν βίον. Γι' αυτό και η αποδημία και κοίμησή σου μας πενθεί βαθύτατα, όμως μας παρηγορεί, ενδυναμώνει και στηρίζει η ρήση του Αποστόλου Παύλου που γράφω προς τους Θεσσαλονικείς, σχετικά με τον θάνατο και την εξ' αυτού λύτην, αναφέρει χαρακτηριστικά «ου θέλομεν δε μας αγνοείν, αδελφοί, περί των κεκοιμημένων, να μη λυπήσθε καθώς και οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα» (Η' Θεσσαλονικείς Δ' 13-14), γιατί και η νομοτέλεια του θανάτου γνωρίζουμε και Ελπίδα Αναστάσεως έχουμε, ως χριστιανοί, αφού ο Αρχηγός της πίστεώς μας, Θεάνθρωπος Λυτρωτής, Ανέστη τρίημερος. Αγαπητέ μου Παναγιώτη, από της κοιμήσεώς σου πολιτογραφήθηκες στον ουρανό και έγινες ουρανοπολίτης και, θέλω να πιστεύω πως θα αξιωθείς της ουράνιας Βασιλείας και θα συνεχίσεις να προσεύχεσαι για την οικογένειά σου, και τα προσφιλή σου πρόσωπα, ως μέλος πια της θριαμβευούσης Εκκλησίας του Χριστού, όπως πάντα έκανε εδώ, ως μέλος της στρατευομένης Εκκλησίας του Χριστού.

Εγώ δε σου υπόσχομαι, πως θα προσεύχομαι στην πρόθεση του Ιερού Ναού του Αγίου Νεκταρίου και όπου αλλού, θα ιερουργώ, στον Κύριο της Δόξης, να αναπαύει την ψυχή σου, στους χώρους τους πνευματικούς, της Θεϊκής Πανσοφίας. Δεν είχες την τύχη να ιδείς την νέα στέγη που φτιάξαμε στον Ιερό Ναό του Αγίου Νεκταρίου, του οποίου Ναού υπήρξες κτήτορας μαζί με τον αδελφό σου Θανάση και τις συζύγους σας, να χαρείς και που τη δαπάνη αυτής μας κατέβαλες, φεύγοντας για την Ν. Αφρική με την ελπίδα να επιστρέψεις σύντομα, αλλά δυστυχώς για εμάς και την οικογένειά σου, δεν θα επιστρέψεις ποτέ στο αγαπημένο σου Κακούρι και σ' αυτόν που η ευσέβειά σας και ο μόχθος σας, έφτιαξε πριν 10 περίπου χρόνια και για τον οποίο Ναό και την εν γένει προσφορά σου, που είναι μεγάλη στο Κακούρι, εγώ προσωπικά σε ευχαριστώ για πολλοστή φορά και εύχομαι την εκ Θεού ανταπόδοση σε σένα, τον αδελφό σου Θανάση και στα μέλη των οικογενειών σας. Και τώρα, αγαπητέ Παναγιώτη κοιμήσου, γλυκά κοιμήσου, στη γη εδώ θα μείνει το κορμί σου και εκεί ψηλά στον ουρανό αιώνια η ψυχή σου.

Εγώ έχω ήδη μέσα μου, αναρτημένη την χειροποίητη μορφή σου για να μ' εμπνέει και κατευθύνει στη ζωή αυτή.

Αιώνια σου η μνήμη αγαπητέ Παναγιώτη.

Ας είναι ελαφρό το χόμα της γόνιμης Αφρικανικής γης που σε σκέπασε για πάντα.

**Ιερεύς Κουτρομπής Νικόλαος
Εφημέριος Αρτεμισίου-Κακουρίου**

Μη μας ξεχνάτε!

Φίλες και φίλοι του Συλλόγου Αρτεμισιωτών, όπου κι αν έρχεται η εφημερίδα μας, μη μας ξεχνάτε. Χωρίς τις δικές σας συνδρομές, δεν μπορούμε να κυκλοφορήσουμε. Μην ξεχνάτε τη συνδρομή σας. Σας ευχαριστούμε πολύ.

Το Δ. Σ.

Στον ξάδελφό μου Παναγιώτη Σταθούλη

“Ανδρών επιφανών πάσα γη τάφος” (Περικλής)

Στις 13 Νοέμβρη έφυγε από κοντά μας ένας υπέροχος άνθρωπος, ο Παναγιώτης Σταθούλης. Η ημέρα αυτή έκανε τη γη μας πιο φτωχή κι εγώ δεν έχασα απλά ένα ξάδελφο αλλά ένα πραγματικό φίλο, έναν αδελφό.

Έφυγε από τη ζωή ο “Τάκης μας”.

Ο Παναγιώτης Σταθούλης ήταν ένας εξαιρετικά επιτυχημένος άνθρωπος και μια σπάνια προσωπικότητα που πάνω από όλα είχε την οικογένειά του.

Συνοδοιπόρος στη ζωή του, η πολυαγαπημένη σύζυγός του Όλγα που μαζί απέκτησαν τρία υπέροχα παιδιά, το Γιάννη, το Βασίλη και τη Μαριγώ.

Οικογένεια για τον Τάκη δεν ήταν μόνο τα παιδιά του, τα εγγόνια του και τα αδελφία του, ήταν ολόκληρος ο ελληνισμός.

Ο Τάκης ήταν περήφανος γιατί ήταν Έλληνας, λαχταρούσε πάντα όσο πιο πολλές φορές μπορούσε να βρίσκεται στον τόπο που ξεκίνησαν οι γονείς του. Οι αγαπημένοι του γονείς Ιωάννης Σταθούλης και Μαριγώ Μανέλη που ξεκίνησαν από το Κακούρι και συνέχισαν τη ζωή τους στη Νότια Αφρική, όπου και μεγάλωσαν τα τρία τους παιδιά, τον Τάκη, το Θανάση και τη Βασίλική.

Τάκη, μπορεί να ζούσες στην Αφρική αλλά ποτέ δεν ξεχνούσες την ιδιαίτερη πατρίδα σου.

Η προσπάθειά σου να βοηθήσεις τον τόπο και τους ανθρώπους του υπήρξε συγκινητική και παραδειγματική. Έθετες στόχους που κάποιος άλλος δε θα μπορούσε ούτε να φανταστεί και με τη βοήθεια

πρώτα του Θεού τους πραγματοποιούσες.

Όμως, όλες τις ενέργειες αυτές τις θεωρούσες ανθρώπινες και αυτοτονόητες, ενέργειες που για σένα αποτελούσαν καθήκον.

Δεν ξεχνώ τις άπειρες φορές που ερχόσουν στην Ελλάδα και μου έλεγες: “Πάνο, πάμε να δω τη θεία μου, να σας δω λίγο και μετά να πάω στο χωριό”, ενώ είχες κάποιες δουλειές στην Αθήνα έλεγες: “Πάνο, θα πάω στο χωριό να κάτσω λίγο στο σπίτι του πατέρα μου, να πάω στο καφενείο να παίξω λίγο κολιτσάνα και να γελάσω με τους συγχωριανούς μου, να πάρω τον αέρα του κάμπου και της Αρμενίας και μετά θα έρθω για να πάμε γι' αυτές τις δουλειές”.

Κάθε φορά που μιλούσαμε στο τηλέφωνο ήθελες να μαθαίνεις τα νέα του χωριού. Πάντα θα αντηχούν στα αυτιά μου τα λόγια σου: “Αχ, βρε Πάνο μου. Δε χορταίνω με τίποτα την Ελλάδα, αλλά βλέπεις βρε παιδί μου, πρέπει να είμαι κι εγώ εδώ”. Δεν ξεχνώ τα ταξίδια σου από την Αφρική στην Ελλάδα. Ερχόσουν στο σπίτι μου για λίγη ξεκούραση και για να μας δεις και μετά ποιος σε κράταγε... ήθελες να πας στο χωριό, στο Κακούρι.

Ποιος θα περίμενε αυτό που συνέβη;

Είχες τη ζωντανία εφήβου μέχρι την τελευταία σου πνοή.

Οδηγό σου είχες πάντα το Θεό, πάντα μιλούσες για τους Έλληνες και καμάρωνες για την καταγωγή σου, καμάρωνες όταν σε παρουσίαζαν σε διάφορες διαλέξεις και έλεγαν θα μιλήσει “ο ελληνικής κατα-

γωγής Παναγιώτης Σταθούλης”.

Αυτός ο άνθρωπος ήταν ξάδελφός μου.

Τάκη, δε θα ξεχάσω τη συμπαράστασή σου όταν έχασα τον αδελφό μου, το Βασίλη, τις αμέτρητες ώρες που μιλούσαμε και τον τρόπο που με στηρίξεις αλλά και τις στιγμές χαράς που απλόχερα μου χάρισε στα ταξίδια που έκανα στην Αφρική.

Στο πέρασμά σου από τη ζωή άφησες ένα πολύ μεγάλο έργο και έχω τη βαθιά πεποίθηση πως όλοι έτσι θα σε θυμόμαστε και όπως λένε: “έναν άνθρωπο πεθαίνει όταν τον ξεχάσουν” κι εσύ Τάκη μου δε θα πεθάνεις ποτέ!

Σε περίμενα να έρθεις στην Ελλάδα, αλλά εσύ έφυγες για ένα άλλο ταξίδι που με τη βοήθεια του Θεού θα είσαι πάντα και παντού κοντά μας.

Καλό σου ταξίδι, ο δρόμος που πέρασες θα μείνει πάντα φωτεινός...

**Ο Ξάδελφός σου
Παναγιώτης Ψαρράς**

Παναγιώτης Σταθούλης

Έφυγε από κοντά μας, μια σπάνια προσωπικότητα. Ένας άνθρωπος που στο πέρασμά του άφησε ανεξίτηλα σημάδια ανθρωπιάς.

Έζησε την ζωή του όμορφα, έχοντας δίπλα του, την πολυαγαπημένη του σύζυγο Όλγα (του γένους Μουτσάτσου) και την ωραία οικογένεια. Τα παιδιά τους, Ιωάννη, Βασίλη και Μαριγώ, με τις οικογενειές τους. Χαιρόταν την οικογένειά του και μας έδινε την εντύπωση πως γι' αυτήν ζούσε. Μάλιστα είχε πει κάποτε, πως η πραγματική του περιουσία, το κληροδότημά του, ήταν τα εγγόνια του. Χαιρόταν και τα αδελφία του Θανάση και Βασίλική και τις οικογενειές τους.

Τιμούσε και σεβότανε την μνήμη των γονιών του, Ιωάννη Σταθούλη και Μαριγώ το γένος Μανέλη. Οι γονείς του καταγόταν από το χωριό Κακούρι, σήμερα ονομάζεται Αρτεμίσιο, στο νομό Αρκαδίας στην Πελοπόννησο. Παντρεύτηκαν το 1935 στην Τρίπολη και ζήσανε για λίγο στο σπίτι τους στο Κακούρι. Ο θεμέλιος λίθος του σπιτιού έχει το έτος «1935» χαραγμένο πάνω του. Γρήγορα μετανάστευσαν στη Νότιο Αφρική και την 1η Σεπτεμβρίου 1936 γεννήθηκε ο Παναγιώτης στο Βεπονί. Μάλιστα ο Παναγιώτης καυχόταν ότι η «σύλληψη» του έγινε στο Κακούρι και αυτό τον έκανε «πραγματικό Κακουραίο». Το σπίτι στο χωριό, το θεωρούσε ως το πρώτο του πατρικό. Μετά από λίγα χρόνια η οικογένεια μετακόμισε στο Alberton και αυτό το σπίτι το θεωρούσε ως το δεύτερο πατρικό του.

Ο Παναγιώτης μαζί με τον αδελφό του Θανάση, ήταν πολύ αγαπημένοι. Είχαν μια ξεχωριστή, στενή, μάλλον αχώριστη σχέση από τα παιδικά τους χρόνια. Ακόμη, δουλεύανε μαζί, αναπτύσσοντας τις επιχειρήσεις που είχαν αρχίσει με τον πατέρα τους Ιωάννη.

Ο Παναγιώτης αγαπούσε όλο τον κόσμο. Έκανε φίλους εύκολα και εύκολα τους βοηθούσε αν χρειαζόταν. Δεν ξεχώριζε τους ανθρώπους. Μπορούσε να βρεθεί σε μια δεξίωση με τα ανώτερα στελέχη της κυβέρνησης με την ίδια ευκολία που μπορούσε να κάτσει για κολατσιό με τους βοσκούς σε ένα λιβάδι της Αρκαδίας. Είχε πάντα ένα καλό λόγο για τον καθένα.

Ο Παναγιώτης υπήρξε ένας άνθρωπος με έντονο και βαθύ θρησκευτικό συναίσθημα. Καθημερινά κρατούσε μία προσευχή στην τσέπη του και βρισκόταν στην εκκλησία σχεδόν κάθε Κυριακή.

Η εκκλησία, στολίδι για το Alberton, «Κοίμηση της Θεοτόκου» χτίστηκε από τον Παναγιώτη και τον Θανάση για την εκπλήρωση της επιθυμίας του πατέρα τους. Δωρίστηκε από την οικογένεια Σταθούλη, τη μητέρα Μαριγώ, τα τέκνα Παναγιώτη, Αθανάσιο, Βασίλική και τον ξάδελφο Παναγιώτη στη μνήμη του πατέρα και θείου Ιωάννη Σταθούλη, για τον Ελληνισμό του Alberton και όλους γενικότερα για την συνέχιση της θρησκείας μας.

Πρόσφατα ο Παναγιώτης με πρωτοβουλία του και

μαζί με το Θανάση χτίσανε την εκκλησία στο Κακούρι «Άγιος Νεκτάριος».

Ο Παναγιώτης ήταν ένας πραγματικός Έλληνας και αγαπούσε το καθετί ελληνικό, φρόντιζε και για το μέλλον του Ελληνισμού στη Νότιο Αφρική.

Ήταν πρόεδρος της “Κοινότητας Alberton” από την ίδρυσή της, στην οποία βοήθησε, για πολλά χρόνια και μετά επίτιμος πρόεδρος. Βοήθησε με την οργάνωση της «Ομοσπονδίας Ελληνικών Κοινοτήτων και Σωματείων». Έπαιξε ένα σημαντικό ρόλο στην ίδρυση της σχολής ΣΑΧΕΤΙ και πιο πρόσφατα στο George Biros Saheti Scholarship and buisary fund. Μάλιστα βρισκόταν σε μία δεξίωση μαζί με την οικογένειά του, για το G.B. Gaheti Scholarship and Buisary Fund, που ήταν chairman, το τελευταίο του βράδυ. Σε ότι έκανε ο Παναγιώτης έδινε τον καλύτερό του εαυτό. Είχε πολλές ασχολίες και πολλά ενδιαφέροντα. Ακόμη, κάποτε στα νεαρά του χρόνια είχε δικό του μουσικό συγκρότημα. Ο ίδιος παίζοντας το πιάνο, ο αδελφός του Θανάσης το ακορντεόν μαζί με άλλους νέους.

Από μικρός ήταν άριστος αθλητής και μαθητής. Στο ματρικ ήταν Head Boy Perfect στο Germiston Boys Highschool. Το πρώτο ελληνόπουλο στο σχολείο του σ' αυτό το αξίωμα και ίσως της εποχής. Αποφοίτησε την οικονομική σχολή του Πανεπιστημίου Witwatersrand (WITS). Ήταν μέλος σε πολλά σωματεία και πιο πρόσφατα ήταν μέλος του Board της South African Bank of Athens.

Ο Παναγιώτης Σταθούλης ήταν πράγματι ένας σπουδαίος άνθρωπος. Είχε μία μοναδική ευφυΐα, μια οξυδέρκεια πνεύματος, γρηγορόμυαλος και ετοιμόλογος. Ήταν πολυδιαβασμένος και γνώστης πολλών θεμάτων. Ήταν και πειθαρχικός, καμιά φορά και αυστηρός. Ό,τι καθήκον άγγιζε το τελείωνε όσο πιο τέλεια μπορούσε.

Είχε μία ζωντανία μέσα του, μια θέληση για την ζωή. Είχε ένα μοναδικό τρόπο να απολαμβάνει τις χαρές της ζωής και να γλεντάει. Μάλιστα ο αδελφός του ο Θανάσης έλεγε, πως το μυαλό του και η έντονη δραστηριότητά του, κούραζαν το σώμα του. Παρ' όλα του τα επιτεύγματα ήταν ένας άνθρωπος ταπεινός. Αυτά και τόσα άλλα που έκανε, τα έκανε γιατί τα πίστευε και γιατί ήταν το σωστό κατά τη γνώμη του και όχι για δόξες και μεγαλεία.

Ήταν ειλικρινής, συνετός και έντιμος. Ήταν ένας ηγέτης.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του και ελαφρύ το χόμα που τον σκεπάζει.

Κι ας εμπνευστούμε όλοι μας με τα χαρίσματά του.

Θα είναι αιώνια η μνήμη σου στις καρδιές μας Παναγιώτη Σταθούλη, σύζυγε, πατέρα, παππού, αδελφέ, θείε, νονέ, φίλε, ηγέτη.

Σ' αυτούς που έφυγαν

Παναγιώτης Παπακωνσταντίνου (Καλατζής)

Την πρώτη μέρα του Σεπτεμβρίου έφυγε από κοντά μας και ο **Παναγιώτης Παπακωνσταντίνου**, ο Καλατζής όπως τον ξέραμε όλοι, σε ηλικία 88 ετών.

Ο Παναγιώτης Παπακωνσταντίνου γεννήθηκε στο Φρουσιούνα Αργολίδας το 1922. Εκεί μεγάλωσε και έζησε μέχρι τις 28-8-1950, οπότε παντρεύτηκε την Αικατερίνη Μπακογιαννάκη και ήρθε σάγαμπρος στο χωριό.

Αγρότης, αλλά παράλληλα χασάπης και κασιτερωτής (καλατζής) πάλεψε τη ζωή μαζί με τη γυναίκα του κι ανέθρεψαν, μεγάλωσαν τα 3 παιδιά τους.

Την Πίτσα που ξενιτεύτηκε και ζει αποκατεστημένη στην Αμερική, τη Σωτηρία, παντρεμένη στον Άσσο Κορινθίας και τον Ανδρέα που ζει στο Λέχαιο Κορινθίας κι αυτά αποκαταστημένα.

Βιοπαιαίστης έτρεχε από τα χωράφια, να σφάζει τα Χριστούγεννα και το Πάσχα, να εμπορευτεί τα δέρματα των σφαγίων και από εκεί να γανώσει τα χαλκώματα του χωριού. Πάντα πρόθυμος έτρεχε σε όποια ασχολία τον καλούσε, μέχρι που μπορούσε. Τα τελευταία 2 χρόνια ήταν λίγο αρρωστος και ζούσε κοντά στην κόρη του Σωτηρία. Μολονότι ξενομερίτης ήταν πολύ αγαπητός γιατί ήταν εργατικός, πρόθυμος, καλοσυνάτος, κοινωνικός, έντιμος, καλός οικογενειάρχης. Έτσι όλοι θα τον θυμόμαστε πάντα και σαν επαγγελματία που το επάγγελμά του έπαψε πλέον να ασκείται (Καλατζής).

Συλλυπούμαστε τη γυναίκα του, τα παιδιά του και τα 4 εγγόνια του. Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Μήτσος Άρης

Το χωριό μας φτώχυνε γιατί έχασε έναν ακόμη δικό του άνθρωπο, το **Μήτσο Άρη**. Ο αγαπητός Μήτσος ήταν ο πρώτος οικονομικός μετανάστης από την Αλβανία που ήρθε στο χωριό μας και μέχρι να φύγει για το μεγάλο και χωρίς επιστροφή ταξίδι της ζωής του έμεινε σ' αυτό για 15 περίπου χρόνια και έγινε ένας πραγματικός Κακουραίος.

Στην αρχή εργάστηκε ως βοηθός του Βασιλή Λαγούση και αργότερα αναλαμβάνει μόνος του την εκτέλεση εργασιών. Έτσι οι περισσότεροι Κακουραίοι τον έχουν ζητήσει για κάθε είδους δουλειά που ήθελαν. Ο Μήτσος ήταν πάντα πρόθυμος και συνεπής, με το χαμόγελο στα χείλη, γι' αυτό και δεν του έλειψε ποτέ το μεροκάματο.

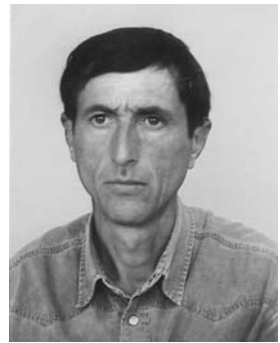
Από την αρχή δεν είπε ψέματα για την Αλβανική καταγωγή του και δεν έκανε το Βορειοηπειρωτή όπως πολλοί άλλοι σε άλλα μέρη. Άνθρωπος εργατικός, με συνέπεια, ήθος και προπαντός αγάπη για το χωριό μας, γι' αυτό γρήγορα όλο το χωριό τον αγάλισε με αγάπη. Τα τελευταία χρόνια αντιμετώπιζε πρόβλημα υγείας που λίγοι το γνώριζαν. Οι οικογενειακές του όμως υποχρεώσεις τον ανάγκαζαν να εργάζεται συνεχώς, πράγμα που δεν έπρεπε.

Το καλοκαίρι διαπισθάνομενος την σοβαρότητα της υγείας του, έφυγε για την πατρίδα του, όπου μετά από ολιγοήμερη παραμονή του στο εκεί νοσοκομείο άφησε την τελευταία του πνοή, σε ηλικία μόλις 50 ετών.

Άφησε όμως πίσω του γυναίκα και τέσσερα παιδιά που είχαν ανάγκη την πατρική φροντίδα και αυτό μας λείπει ακόμη περισσότερο απ' όλους μας.

Όλοι οι Κακουραίοι θα τον θυμούνται με αγάπη γιατί ήταν ένας δικός τους άνθρωπος. Για μας που τον κάναμε και παρέα θα μας λείψει πολύ.

Να ευχηθούμε στη γυναίκα του και στα παιδιά του κουράγιο και πάντα να τον θυμούνται. Καλό σου ταξίδι Μήτσο.

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου
Ι. Δ. Σταματόπουλος

Χριστίνα Δ. Μπουρτσουκλή

Στις 14-8-2008 η **Χριστίνα Δ. Μπουρτσουκλή**, σύζυγος του Νικολάου Κουμαρέλα ξεκίνησε το μεγάλο και χωρίς επιστροφή ταξίδι προς την αιωνιότητα. Η Χριστίνα υπήρξε ένας άνθρωπος με πολλά χαρίσματα. Βασικότερα η αυτοπειθαρχία και ο αυτοσεβασμός που είχε επιβάλει στον εαυτό της, την οδήγησαν να ξέρει να αναγνωρίζει και να εκτιμά ό,τι καλό της έδινε η ζωή με βαθύτατο αίσθημα ανταποδοτικότητας.

Υπήρξε ένας άνθρωπος με θετική και υγιή σκέψη που είχε μάθει να αποδέχεται τη ζωή όπως είναι με ό,τι καλό αλλά και δύσκολο, παράλογο, απρόσμενο, άδικο, σκληρό έχει χωρίς θυμό, χωρίς αίσθημα κατωτερότητας, απλά με πείσμα διατηρώντας πάντα στοιχεία εντιμότητας και αξιοπρέπειας να βρίσκεται νικήτρια πάνω απ' όλες τις καταστάσεις με όλο και περισσότερο φωτισμένο πνεύμα και πλούσιο ψυχικό κόσμο. Ο λόγος της γλυκύτατος. Η εργατικότητα της από τα πρώτα χρόνια της ζωής της ως το τέλος της ήταν πηγή χαράς και ανανέωσης, η άριστη σχέση με τον συνάνθρωπο, η αναγνωρισιμότητα, η αποδοχή, η αμοιβαία εκτίμηση ήταν η πηγή άντλησης δύναμης και το έντονο αίσθημα προσφοράς ήταν το νόημα της ζωής της. Εγώ ως κόρη της ένιωθα τυχερή, γιατί η παρουσία της, ο λόγος της ήταν η δύναμη μου, η στάση ζωής της, η βαριά παρακαταθήκη της. Πιστεύω και εύχομαι στην μάνα μου να έχει βρει τη γαλήνη και ηρεμία.

Για μένα, φυσικά και υπάρχουν!

Μαζί με την άλλη παλιά μοδίστρα του χωριού, την Κωστούλα Ν. Δούρου έφυγε σε ηλικία 76 ετών και η Χριστίνα Δ. (Τσιάκου) Μπουρτσουκλή - Κουμαρέλα και ετάφη στο Λεβίδι όπου ήταν παντρεμένη. Μοδίστρα εργατική και αποδοτική είχε ράψει σ' όλα τα σπίτια του χωριού τις δεκαετίες του '40, του '50 και του '60 ντριλίνα βαμβακερά και μάλλινα ρούχα, σχολικές τσάντες κ.λ.π. δημιουργώντας με την εξυπνάδα της, την καλοσύνη της, τη ζωντάνια, τα νιάτα, το χιούμορ της ευχάριστη ατμόσφαιρα σ' αυτά. Έτσι θα την θυμόμαστε στο χωριό πάντα.

Συλλυπούμενοι την κόρη της, το γιο της και τις οικογένειές τους ευχόμαστε να βρουν το κουράγιο να ξεπεράσουν το χαμό της και το μεγάλο κενό που άφησε.

Γυναικεία υφάσματα ποιότητας
Αθανασία Κατσιφώλη
(κόρη της Γεωργίας Ι. Τσαγκαλάκη)
Πελοπίδα 10 Τρίπολη
Τηλ: 2710-223954

Έπαινοι σε συμπατριώτες

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

δρου της Εταιρείας με ταυτόχρονη παρουσίαση των κτηνοτρόφων της «Οικοφάρμα». Τέλος ακολούθησε η τελετή των εγκαινίων από τον κ. Ιερώνυμο.

Η επιχείρηση είναι ανεπτυγμένη σε έκταση 30 στρεμμάτων και βρίσκεται 6 χιλιόμετρα από την Τρίπολη στην Μαντινεία, δεξιά μετά το χωριό της Σκοπής.

Τηλέφωνο επικοινωνίας 2710-221934 ή στο e-mail: ecofarm@altecnet.gr

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΣΧΗΜΑ

Η ιδέα της ίδρυσης της «Οικοφάρμα Πελοποννήσου» προέκυψε κατά την διάρκεια ημερίδας στην Τρίπολη με θέμα τις προοπτικές ανάπτυξης της βιολογικής κτηνοτροφίας στην Πελοπόννησο. Στην εκδήλωση τότε παρευρέθηκε ο Παναγιώτης Νίκας, ιδρυτής της γνωστής βιομηχανίας αλλαντικών, με σκοπό να εξετάσει την δυνατότητα αξιοποίησης των παραγόμενων βιολογικών προϊόντων. Εντυπωσιάστηκε από την ομοψυχία και την θέληση των κτηνοτρόφων και σε δημόσιο κάλεσμά του για την ίδρυση νέας εταιρείας, στο οποίο ανταποκρίθηκαν οι **αδελφοί Νώντας, Ροβέρτος και Γιάννης Σπυρόπουλος**, ιδρυτές της γνωστής εταιρείας με τα ποιοτικά κρασιά βιολογικής καλλιέργειας, καθώς επίσης ο **Σωκράτης Μπουζαλάς**, ιδιοκτήτης σύγχρονης μονάδας σφαγής και τυποποίησης κρεάτων στην Τρίπολη.

Αρχιεπίσκοπος με γκλίτσα!

Διαβάζουμε: Μια γκλίτσα από κορομηλιά αντικατέστησε την ποιμαντορική ράβδο του Αρχιεπισκόπου Ιερώνυμου κατά την παρουσία του στα εγκαίνια της «Οικοφάρμας Πελοποννήσου» στην Τρίπολη. Η γκλίτσα, φτιαγμένη από ξύλο κορομηλιάς, ήταν το δώρο που έκανε στον Αρχιεπίσκοπο ο άνθρωπος που τη σκάλισε, ο κ. Μάρκου, κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης.

Ο Αρχιεπίσκοπος δέχτηκε το δώρο με χαρά και κατά την παραμονή του στις εγκαταστάσεις της μονάδας δεν την αποχωρίστηκε.

ΑΡΚΑΔΙΚΑ ΝΕΑ
Κυριακή 19 Οκτωβρίου 2008

— Ο Πανελλήνιος Οδοντιατρικός Σύλλογος, στα πλαίσια Οδοντιατρικού Συνεδρίου, που έγινε στην Τρίπολη, βράβευσε στις 30-6-2008 τον συγχωριανό μας **Νώντα Απ. Σπυρόπουλο**, για την 35χρονη δράση, σαν οδοντίατρο και για την παράλληλη, πλήρως καταξιωμένη επιχειρηματική του δραστηριότητα.

Το Δ.Σ. συγχαίρει τον Νώντα για τις τιμητικές του διακρίσεις, την καταξίωσή του σαν επιστήμονα και επιχειρηματία και τον ευχαριστεί θερμά για την πολλαπλή διαχρονικά και μεγάλη βοήθεια που έχει προσφέρει στο Σύλλογό μας.

Στις 2 Νοέμβρη η Ένωση Τριπολιτών Αττικής βράβευσε σε ειδική τελετή στο Πνευματικό Κέντρο Τρίπολης 3 Αρκάδες επιχειρηματίες που με τη δράση τους βοήθησαν και βοηθούν την ανάπτυξη της Αρκαδίας. **Βράβευσε το δικό μας Νώντα Σπυρόπουλο, το Νίκο Καλτεζιώτη που έχτισε το "Αρχοντι-**

κό" του Κάψια και το Γ. Χριστοδουλόπουλο, ιδιοκτήτη των Δρυάδων στο Λεβίδι.

Σχετικό είναι το δημοσίευμα των Αρκαδικών Νέων:

Οι «Τρεις τενόροι», του αρκαδικού «επιχειρείν»...

Μετά από εξαντλητική δίαιτα που υποβλήθηκαν, ποζάρουν συμπλιωμένοι και ευτυχείς για την ύπατη διάκριση που τους απένευσε η ΕΤΑ, με το Θόδωρο Κολοκοτρώνη ανά χείρας! Θέλοντας να επιβεβαιώσουν το σκεπτικό της επιλογής τους για τη βράβευση, πήρανε το θέμα ζεστά και επιδόθηκαν την επομένη κιάλας σε νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες!

Με το ευρηματικό σλόγκαν «Πάμε σ' αμπέλια» ο Γιώργος Χριστοδουλόπουλος οργανώνει παραδοσιακά τριήμερα στις «Δρυάδες» του για ολόκληρο το Νοέμβριο, σε συνεργασία με το Κτίμα Σπυρόπουλου. Ακόμη, δυο εκδοτικές πρωτοβουλίες του Γ.Χ., η πολυσέλιδη «ΤΡΙΠΟΛΗ», ντοκουμέντο της πόλης που την είδαμε στις γιορτές

της Άλωσης με νωπή ακόμα την τυπογραφική μελάνη και η δεύτερη, που έρχεται στις αρχές του Δεκέμβρη η «ΑΡΚΑΔΙΑ», συμπληρώνουν για φέτος την επιχειρηματική του δράση.

Από την άλλη πλευρά του κάμπου, ο δημιουργικός και ακούραστος, **Νώντας Σπυρόπουλος** με τη συμβολή της οικογένειάς του, εντυπώσιασε με τον επίσημο εγκαινιασμό της πρότυπης βιολογικής γαλακτοκομικής μονάδας «Οικοφάρμα Πελοποννήσου», στην οποία συμμετέχουν επίσης, ο Νίκας της αλαντοβιομηχανίας και ο Σ. Μπουζαλάς, των σφαγείων. Τον κύκλο του πρωτοποριακού επιχειρηματικού «τρίο» συμπληρώνει η «Αρχοντική» παρουσία, στην κυριολεξία, του ανήσυχου και δραστήριου Νίκου Καλτεζιώτη, ο οποίος μετά το πεντάστερο «σαλέ» του στην πύλη του Μαινάλου, σχεδιάζει το επόμενο «πρότζεκτ» του που αφορά στη δημιουργία πρότυπου ξενοδοχειακού ψυχαγωγικού συγκροτήματος, απέναντι από τα σπήλαια του Κάψια.

Στις προτεραιότητές του όμως είναι το επόμενο βήμα, της «Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας» της οποίας προεδρεύει. Συνιδρυτές και ενεργά της μέλη επίσης και οι άλλοι δυο συνβραβευσθέντες. Ανήσυχος όπως πάντα, ο Νίκος Κ. δεν έπαψε να... λοξοκοιτάζει και την παλιά του «ερωμένη» την πολιτική! Στις αγκάλες της φιλοδοξεί τελικά να... παραδοθεί, εξαντλώντας έτσι την προσφορά στον τόπο και διεκδικώντας νέο ηγετικό ρόλο το 2010! Άξιοι και υπέροχοι και οι τρεις...

ΑΡΚΑΔΙΚΑ ΝΕΑ (2-11-2008)

Δήμοι και Internet

Με αφορμή δημοσιεύματα, σε τοπικές εφημερίδες, ότι ο Δήμος Λεβιδίου σχεδιάζει την κατασκευή ενός site στο Internet, πολύ φιλόδοξο για την προβολή του Δήμου.

Πράγματι όλοι οι Δήμοι οργανώνονται με τη σύγχρονη τεχνολογία που δεν είναι άλλη από το Internet. Έτσι με το Internet θα μπορέσει ο κάθε Δήμος να προβάλει την περιοχή του τόσο από τουριστική όσο και εμπορική πλευρά.

Δήμαρχε, σε αυτή την πρόκληση ο Δήμος μας δεν μπορεί να μείνει πίσω, αναμένουμε ενέργειές σου. Ο Σύλλογός μας σε μια τέτοια ενέργεια θα είναι δίπλα σου. Αναμένουμε.

Ι. Δ. Σταματόπουλος

Ο μιζαδόρος

Ο μιζαδόρος ή το λαμόγιο είναι το καινούργιο φρούτο της ελληνικής κοινωνίας, γι' αυτό πρέπει να του κάνουμε ένα αφιέρωμα. Έτσι ας ρωτήσουμε ευθέως το μιζαδόρο:

— «Θάθελα να σε δώ με πόσο θράσος απλώνεις το χέρι σου να πάρεις κάτι που δεν δικαιούσαι και δεν σου ανήκει».

— Θα πάρεις «αργύρια» αμαρτωλά από τον πολίτη, που ορκίστηκες να υπηρετείς κάθε νόμιμο δικαίωμά του;

— Πιστεύεις ότι θα έχεις πιο πολλές ανέσεις ή με τα αμαρτωλά χρήματα θα αγοράσεις την αγχόνη του Ιούδα;

— Θα αντέξεις τον έλεγχο της συνειδησής σου;

— Θα προτιμήσεις να χάσεις τον ύπνο σου για να κερδίσεις τον τίτλο του μιζαδόρου; Τη φυλακή και την ατίμωση;

Το κακό που κάνεις, σίγουρα θα το βρείς μπροστά σου!

Για την αντιγραφή: Ι. Δ. Σταματόπουλος

Παλιές δραστηριότητες

Δενδροφύτευση δρόμου

Από τον ιερέα του χωριού, Νικόλαο Κουτρομπή, πήραμε πολλές φωτογραφίες συγχωριανών που συμμετείχαν σε κοινωφελή έργα του χωριού, εθελοντικά κι αφιλοκερδώς.

Δημοσιεύουμε σ' αυτό το φύλλο, αυτές από τη δενδροφύτευση της δεντροστοιχίας από τον Άι-Λιά μέχρι την είσοδο του χωριού, γιατί πρέπει να προβάσουμε αυτούς που έβαλαν ένα λιθαράκι στο να γίνει κάτι όμορφο στο χωριό και να μείνει στις επόμενες γενιές. Η δεντροστοιχία είναι κάτι μοναδικό, που πρέπει να προστατευτεί και να συμπληρωθεί.

Στις φωτογραφίες διακρίνω-

νται οι: (συγγνώμη αν κάναμε κάποιον λάθος)

Μιχάλης Ρόκκας, Νικ. Τσαγκαλάκης, Γ. Παναγιώταρος (τότε Πρόεδρος της Κοινότητας και πρωτεργάτης της δεντροστοιχίας), Βασίλης Ν. Κοτσιάνης, Βασίλης Σπ. Λαγούσης, ιερέας Ν. Κουτρομπής, Σπύρος Αθ. Παναγιώταρος, Ευάγγελος Θ. Σταματόπουλος (:), Κων. Δ. Νάγος, Ιωάν. Χρ. Γιαννιώσης, Κων. Μπασιώτης, Δημ. Σωτ. Χρόνης, Παναγ. Ν. Σταματόπουλος (:), Κώστας Ν. Σταθούλης. Εάν υπάρχουν κι άλλες φωτογραφίες από τέτοια γεγονότα να μας τις δώσετε να τις δημοσιεύσουμε.

Βρέθηκαν σημαντικά αρχεία του χωριού μας

Α) Το βιβλίο πράξεων του Γαλακτοκομικού Συνεταιρισμού

Από καιρό, ο γράφων, έψαχνε για τα αρχεία του Γαλακτοκομικού Συνεταιρισμού, μετά από αναζητήσεις έφτασε στον τελευταίο Πρόεδρο που ήταν ο Νίκος ο Δάμης. Η γυναίκα του Κατερίνα έψαξε στο σπίτι αλλά δεν βρήκε το βιβλίο. Μου υποσχέθηκε όμως ότι θα ψάξει και στο παλιό σπίτι των Δαμαίων στην πάνω γειτονιά (Κηφισιά). Πράγματι τα αποτελέσματα ήταν θετικά. Βρέθηκε το βιβλίο πράξεων του Γαλακτοκομικού Συνεταιρισμού από το 1970 και έπειτα.

Δυστυχώς το πρώτο βιβλίο που είναι από την ίδρυση του συνεταιρισμού δεν βρέθηκε.

Ακόμη βρέθηκαν τρία συμφωνητικά του συνεταιρισμού με ιδιώτες που δείχνουν την διαφάνεια που λειτουργούσε ο Συνεταιρισμός, ένας έπαινος από την Νομαρχία Αρκαδίας για τις εξαιρετικές επιδόσεις του προς όφελος των μελών του και μια κατάσταση μελών.

Το βιβλίο συντηρήθηκε, βιβλιοδέθηκε και μαζί με τα συμφωνητικά του επαίνου και την κατάσταση πλαστικοποιήθηκαν και θα βρίσκονται στο Μουσείο του Ξενώνα. Το Δ.Σ. του Συλλόγου θέλει να εκφράσει τις ευχαριστίες του στην **Κατερίνα Δάμη** που χάριν των ενεργειών της ένα ακόμη ιστορικό αρχείο για το χωριό μας θα βρίσκεται στη διάθεση κάθε μελετητή της παράδοσης του τόπου μας.

Β) Γραπτά μαθητών του Δημοτικού Σχολείου περιόδου 1902-1933

Το σπίτι μου ήταν το τελευταίο Δημοτικό Σχολείο του χωριού. Λειτουργήσε ως δημοτικό σχολείο από το έτος 1902-1933, οπότε το χωριό απέκτησε Δημοσιο κτίριο, το σημερινό σχολείο.

Έτσι όλοι οι σημερινοί 80ηδες έχουν πάει στο "Τσουγκέικο" σχολείο όπως το έλεγαν.

Κατά την τελευταία ανακαίνιση βρέθηκαν στα μισοχώρια που ήταν από "μπαγλαντί" γραπτά των μαθητών της εποχής εκείνης. Τα γραπτά αυτά συντηρήθηκαν και πλαστικοποιήθηκαν και θα βρίσκονται στο Μουσείο του Ξενώνα.

Από αυτό δύο παρουσιάζουν ιστορικό ενδιαφέρον, το ένα είναι ένα τμήμα γραπτού του Χρύσανθου Παναγιώταρου που έπεσε υπέρ πατρίδος στον πόλεμο της Μικράς Ασίας και φέρνει ημερομηνία 1905.

Το δεύτερο είναι ένα γραπτό του μαθητή Κων/νου Σχίζα που η ημερομηνία του γραπτού τελειώνει ως εξής:

Εν Μαντινεία τη 13η Μαρτίου 1915

Για όσους δεν γνωρίζουν θα πρέπει να πούμε ότι το Κακούρι για την περίοδο 1910-1917 περίπου είχε μετονομαστεί σε Μαντινεία. Με διαμαρτυρία όμως των υπόλοιπων χωριών της Μαντινείας και κυρίως των Τσιπιανών επανέφερε το όνομά του και πάλι σε Κακούρι.

I. Δ. Σταματόπουλος

Βασίλης Σπ. Σταθούλης
Εμπόριο αλουμινίου, εξαρτημάτων και πλαστικών
Καλαμάτας 113
(Κτίρια παλιάς Βιοτεχνικής Σχολής) Τρίπολη
Τηλ. 2710-235616 Fax: 2710 243065

Το βουνό του Νόμου

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

αντικρίζεις τη μεγάλη γρανιτένια οροσειρά του Σινά σε ύψος πάνω από 2.500μ. που είναι ένας μεγάλος φάρος μεταξύ των δύο Ηπείρων, Αφρικής και Ασίας.

Από την εποχή της δημιουργίας του κόσμου αυτές οι μάζες κρυστάλλων των γρανιτών, που είναι από τα εντυπωσιακά θεάματα στη Γη δεν υπέστησαν καμία γεωλογική αλλαγή. Αλλαγές που μεταβάλλουν τον πλανήτη μας ριζικά σε άλλα μέρη.

Τα σεβάσματα αυτά βουνά έχουν σημάδια φθοράς μόνο στη βάση τους, όπου τα κύματα και οι άνεμοι των αιώνων έσπασαν και μετέτρεψαν τα αναλλοίωτα στοιχεία του βουνού σε χρωματιστή άμμο.

Φυσικά οι βουνοκορφές και οι κοιλάδες της ερήμου έχουν καλυφθεί με θρύλους και ναούς. Είναι όμως γεγονός και δεν είναι τυχαίο που η διάδοση των θείων νόμων, οι βασικές αρχές των καλύτερων ηθικών και νομικών συστημάτων του κόσμου συνδέονται με την παλαιότερη γεωλογική διαμόρφωση του πλανήτη μας.

Υπάρχει μια μεγαλοπρεπής σχέση μεταξύ των γρανιτένιων γκρεμών του Σινά και του αναλλοίωτου πλαισίου των ηθικών αξιών.

Πολύ καιρό πριν από την έξοδο, η οροσειρά ήταν γνωστή ως Χωρήβ (το όρος του Θεού). Εδώ ο Μωυσής με την καθοδήγηση του Θεού μεταμόρφωσε τη μάζα των Εβραίων σκλάβων στο Ισραήλ των επίλεκτων ανθρώπων, το θαύμα της ανθρώπινης ιστορίας.

Η ανακοίνωση της Διαθήκης, η εμφάνιση του Θεού, η παράδοση των Δέκα Εντολών, η κατασκευή της Σκηνής είναι γεγονότα που επηρέασαν βαθύτατα την ιστορία και το πεπρωμένο της φυλής.

Πολύ πριν φθάσουμε στο μοναστήρι της Αγίας Αικατερίνης του Σινά, σταμάτησε μετά από ταξίδι πολλών ωρών στην όαση Φαράν. Είναι μια μικρή όαση μ' ένα μικρό **ελληνικό μοναστήρι αφιερωμένο στον Μωυσή**. Εκεί είχα μια συγκλονιστική έκπληξη. Καθώς άναβα ένα από τα σβησμένα κατ' επανάληψη κεράκια ακούω μια εξαιρετική ύπαρξη, μια καλόγρια να μου λέει:

"Κυρία Γωγώ, δεν με θυμάστε; Σας είχα δασκάλα, είμαι η τάδε!!!"

Συγκλονίστηκα. Ο χρόνος σταμάτησε. Για μια στιγμή ένιωσα τη γη να φεύγει κάτω από τα πόδια μου. Η ιερή συγκίνηση με είχε συνεπάρει! Μέσα στην έρημο ένα παιδί δικό μου, ταγμένο στο Θεό!

Το όρος του Νόμου, το οποίο ορθώνεται πιο πάνω είναι από τις πιο εντυπωσιακές όψεις βουνών στον κόσμο. Αυτό είναι το βουνό που ήταν καλυμμένο από σύννεφα, αστραπές και κεραυνούς.

Ο Μωυσής στην κορυφή του και ο λαός να τον περιμένει κάτω. Σ' αυτό βρίσκεται το **ιερό μοναστήρι της Αγίας Αικατερίνης του Σινά**.

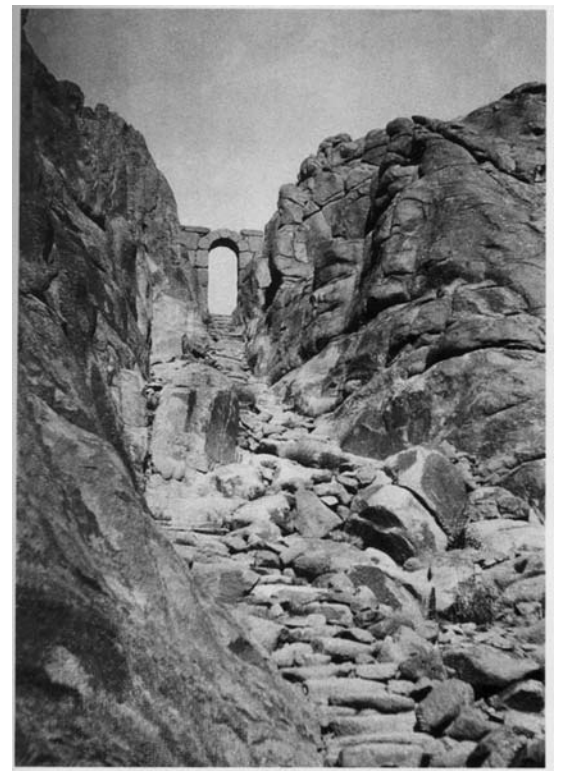
Καταλαμβάνει το χώρο που χτίστηκε από τον αυτοκράτορα Ιουστινιανό το 527 μ.Χ. Είναι ένας σωρός παλιών κτιρίων που περιβάλλονται από ένα ψηλό τείχος.

Μερικά σκουριασμένα κανόνια ασκούν ακόμα καθήκοντα σκοπού. Το φρούριο-μοναστήρι έχει γίνει μάρτυρας πολλών γεγονότων στην θεαλλώδη ιστορία του. Τα σημάδια είναι εμφανή τόσο στο εξωτερικό του όσο και στο εσωτερικό του.

Η παλαιότερη κατασκευή είναι αναμφισβήτητα

Γυναικεία Μονή εις Φαράν. Παρεκκλήσιον Προφ. Μωυσέως

Η πύλη στα σκαλιά στην κορυφή του όρους των Νόμων

το «**παρεκλήσι της φλεγόμενης δάτου**» και λέγεται ότι δείχνει το σημείο όπου ο Θεός εμφανίστηκε στον Μωυσή.

Το χαμηλό φως σπάνια αποκαλύπτει τους αμύθητους θησαυρούς της Μονής. Μια αχτίδα ήλιου λέγεται ότι μπαίνει σ' αυτό το καταφύγιο, μια φορά το χρόνο.

Η άνοδος στο Τζεμπέλ Μουσά, στο όρος του Νόμου που υψώνεται 855μ. πάνω και πίσω από το Μοναστήρι είναι πάρα πολύ δύσκολη, πρέπει να γίνει νύχτα, λόγω των υψηλών θερμοκρασιών την ημέρα και χρειάζεται τρεις ώρες με καλό οδηγό για να ανέβεις τα 3.000 σκαλοπάτια, που είναι σπασμένα και τρεις ώρες να κατέβεις.

Η θέα όμως, όπως λένε από την κορυφή είναι άγρια, επιβλητική και πέρα από οποιοδήποτε δυνατότητες πέννας ή κάμερας.

Από εδώ αντήχησε η φοβερή φωνή του Νομοθέτη κραδαινοντας τον θαυματουργό αέρα της ερήμου. Έτσι για να γίνει ο κόσμος καλύτερος.

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ

ΠΕΤΡΕΣ-ΤΖΑΚΙΑ
ΓΡΑΝΙΤΕΣ-ΜΑΡΜΑΡΑ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ
ΤΟΥΒΛΑ-ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ
ΤΣΙΜΕΝΤΑ-ΜΟΝΟΤΙΚΑ
ΑΜΜΟΧΑΛΙΚΑ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΥΖΙΑΝΗΣ
2ο χλμ. Π.Ε.Θ. ΤΡΙΠΟΛΗΣ - ΑΡΓΟΥΣ, ΤΡΙΠΟΛΗ
22 100.ΤΗΛ.: 2710/234500.ΚΙΝ.: 6973 82.07.40

ΟΡΝΙΘΟΤΡΟΦΕΙΟ

Νίκος Γ. Σταματόπουλος

Χάνι Τασιόπουλου
Φρέσκα αυγά και
κοτόπουλα
Τηλ. 27960 61408

Τα DVD του Συλλόγου μας

Όλα τα τελευταία μεγάλα γεγονότα του συλλόγου είναι σε DVD

α) Χορός του Συλλόγου 2004

β) Εγκαίνια του Ξενώνα

γ) Κοπή της πίτας το 2006

δ) Αρτεμισιακά - Αργαλειός 2006

Η τιμή κάθε DVD είναι 20€. Τα μέλη του Δ.Σ. του συλλόγου δέχονται παραγγελίες. Στέλνονται και στο εξωτερικό.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΜΕΛΙ ΚΡΑΣΙ
Λάδι • ελιές • ρίγανη

ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
κρασί επιλεγμένο από
τους αμπελώνες της
οικογένειας Σταματόπουλου
στη Μαντινεία Αρκαδίας

6972 216 124, 210 56 19 329

Παροιμίες του χωριού

- ✓ Όποιου δεν του αρέσουν τα σφυριά, δεν περνάει από τα γύφτικα.
- ✓ Μάθε νέος γράμματα, να 'χεις καλά γεράματα.
- ✓ Ο φίλος ο καλός στην ανάγκη φαίνεται.
- ✓ Ο φίλος σε μια ώρα αξίζει μία χώρα.
- ✓ Λόγο και πέτρα έριξες, δεν θα τα ξαναπιάνεις.
- ✓ Μαθημένο είναι τ' αρνί, να του παίρνουν το μαλλί.
- ✓ Μεγάλη μπουκιά να τρως, μεγάλο λόγο να μην λες.
- ✓ Ο τίμιος κλέφτης στη γειτονιά του δεν κλέβει.
- ✓ Ο τεχνίτης δεν πεινάει κι αν πεινάσει, δεν πεθαίνει.
- ✓ Έμεινε σαν την καλαμιά στον κάμπο.
- ✓ Κάλλιο πέντε και στο χέρι, παρά δέκα και καρτέρει.
- ✓ Δώσε θάρρος στο χωριάτη, να σ' ανέβει στο κρεβάτι.
- ✓ Ο φόβος κάνει πόδια και η πείνα δόντια.
- ✓ Ο φόβος φυλάει τα έρρημα.
- ✓ Ο χαριστής απέθανε κι ο γιός του δε χαρίζει.
- ✓ Μεγάλη μπουνάτσα φέρνει μεγάλη τρικυμία.
- ✓ Με γνωστικό κάτσε κι ας σηκωθείς νηστικός.
- ✓ Η γριά η αλεπού δε γραπώνεται με ξόβεργες.
- ✓ Η γριά δεν τ' λπιζε να παντρευτεί και βρήκε άντρα χορευτή.
- ✓ Με τα περαστικά πουλιά, φίλους να μην κάνεις.
- ✓ Μέσα στου κρίνου την καρδιά, κρύβεται το σκουλήκι.
- ✓ Με συγγενή σου φάε, πίες και σεμπριά μην κάνεις.
- ✓ Μέσα σε λύκους αρνί δε ζεί.
- ✓ Όταν δεν πάει ο Μωάμεθ στο βουνό, πάει το βουνό στο Μωάμεθ.
- ✓ Αί πιάσ' το αυγό και κούρευτο.
- ✓ Μπρος στα κάλλη τι είν' ο πόνο.
- ✓ Με μια τσεκουριά δεν κόβεται το δέντρο.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

ΧΡ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ωρολόγια - Κοσμήματα

Εθν. Αντίστασης 52 Τηλ. 2710 232633 • Τρίπολη

TOYOTA & ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

ΧΡ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ Service

4ο χλμ. Ε.Ο. Τρίπολης - Πύργου, 221 00, Τρίπολη
Τηλ. 2710 - 22 54 04 Κιν: 697 20 75 513

ΜΠΑΣΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Τοποθετήσεις

- πλακιδίων παντός τύπου
- Τζάκια
- τοποθετήσεις - επενδύσεις
- Επενδύσεις
- εσωτερικές - εξωτερικές παντός τύπου

Τηλ.: 2710234870
κινητό: 6945-634240

ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑ ΔΩΡΑ

- ΜΠΛΟΚ
- ΚΑΡΤΕΣ
- ΕΝΤΥΠΑ
- ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ
- ΑΦΙΣΣΕΣ κ.α.

ΗΛΙΑΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Γαρυττού 152 - Αγ. Παρασκευή
Τηλ: 210.600.46.50 - 697.38.34.501

ΚΑΚΟΥΡΑΙΪΚΕΣ ΑΤΑΚΕΣ

Τα γυαλιά του Σιαλέκου

Στις ατάκες αυτού του φύλλου τον κύριο λόγο θα έχει ο "Σιαλέκος".

Σιαλέκος ήταν το παρατσούκλι του Δημήτρη Κυπραίου που είχε αδελφό το Βασίλη Κυπραίό (Τσιρίκο). Και οι δύο τους είχαν πηγαίο το χιούμορ και οι ατάκες τους ήταν αζεπέραστες και μοναδικές.

Ο Σιαλέκος, άνθρωπος παντελώς αγράμματος, αλλά με ψηλό δείκτη νοημοσύνης ήταν άνθρωπος που πρωτοστατούσε στα κοινοτικά δρώμενα του χωριού, αφού είχε χρηματίσει και πρόεδρος της Κοινότητας αλλά και κοινοτικός σύμβουλος πολλές φορές. Κάποια εποχή ήταν δραγάτης (αγοφύλακας) που τότε ήταν η εξουσία στο χωριό.

Διοικητικά οι αγοφύλακες ανήκαν στον αγρόνomo του Λεβιδίου.

Κάποια στιγμή ήλθε στον αγρόνomo μια εγκύκλιος που έλεγε ότι οι αγοφύλακες πρέπει να γνωρίζουν ανάγνωση και καθιστούσε υπεύθυνο τον αγρόνomo να εξετάσει όλους τους αγοφύλακες της δικαιοδοσίας τους. Έτσι ο αγρόνomos άρχισε να καλεί έναν-έναν τους αγοφύλακες για εξέταση. Έφτασε και η σειρά του Σιαλέκου.

Ετοιμάστηκε και πήγε στο Λεβίδι, αλλά είχε την ανησυχία πως θα ξεπεράσει την δοκιμασία αυτή, αφού δεν γνώριζε ανάγνωση.

Όταν μπήκε στο γραφείο του Αγρονόμου για εξέταση είδε τον αγρόνomo να κρατάει στα χέρια του μια εφημερίδα, την ΑΚΡΟΠΟΛΗ. Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ ήταν μια εφημερίδα που έφερναν τα καφενεία του χωριού για τους πελάτες και τη γνώριζε καλά ο Σιαλέκος.

Αφού έγιναν οι τυπικές διαδικασίες και ο Σιαλέκος κάθισε στην καρέκλα του ο Αγρόνomos του δίνει την εφημερίδα και του λέει: "Ποια εφημερίδα είναι αυτή κ. Κυπραίό;" Ο Σιαλέκος αμέσως πιάνει την ευκαιρία και χωρίς δισταγμό του λέει "Η

ΑΚΡΟΠΟΛΗ κ. Αγρονόμο".

Αμέσως ο Αγρονόμος του λέει: "Διάβασε εδώ". Ο Σιαλέκος παίρνει αμέσως στροφές στο μυαλό του και αρχίζει να ψάχνεται. Απορημένος ο αγρόνomos τον ρωτάει, τι ψάχνει και τότε ο Σιαλέκος του λέει: "Τα γυαλιά μου κ. αγρονόμο, δυστυχώς τα ξέχασα".

Ο αγρόνomos πείστηκε ότι ο Σιαλέκος δεν μπορεί να διαβάσει γιατί δεν είχε τα γυαλιά του.

Έτσι ο Σιαλέκος πέρασε επιτυχώς τις εξετάσεις ανάγνωσης και παρέμεινε αγοφύλακας.

Κυπραίος και Σία

Βρισκόμαστε στην περίοδο των Δημοτικών Εκλογών στο Κακούρι. Υποψήφιος πρόεδρος ο Σιαλέκος και αντιπρόσωπός του στο εκλογικό κέντρο ο Τηλέμαχος ο Μπρότσης.

Αρχίζει η καταμέτρηση των ψήφων, η ανησυχία των υποψηφίων έκδηλη. Ο Σιαλέκος μπαίνει και βγαίνει με νευρικήτητα στο εκλογικό κέντρο που δεν είναι άλλο από το σχολείο του χωριού.

Ο Δικαστικός αντιπρόσωπος για να συντομεύσει στην καταμέτρηση κάθε φορά που βρίσκει ψηφοδέλτιο του Σιαλέκου φωνάζει:

"Κυπραίος και Σία".

Αυτό το και "Σία" που ακούει κάθε φορά ο Σιαλέκος δεν το καταλαβαίνει και του εξάπτει τη νευρικήτητα. Κάποια στιγμή μη αντέχοντας άλλο πηλαιάει τον Τηλέμαχο και τον ρωτάει διακριτικά στο αυτί.

Ο Τηλέμαχος, γνωστό πειραχτήρι, καταλαβαίνει την ανησυχία του και τον εκνευρισμό του και για να τον πειράξει του λέει:

"Μπάμπα-Δημήτρη μην ανησυχείς, το Σία σημαίνει ότι εσύ έχεις ουσία", δηλαδή είσαι ο καλύτερος. Έτσι ο Σιαλέκος ησύχασε μέχρι να βγουν τα τελικά αποτελέσματα των εκλογών.

Παιδικά παιχνίδια

Γκούρλω - Γκούρλω πούθε το γκουρλώνεις*

Το παιδικό παιχνίδι είναι συνυφασμένο με την παιδική φύση και είναι απαραίτητο γιατί συμβάλλει στη σωστή ανάπτυξη του παιδιού, αφού αναπτύσσει την ομαδικότητα και προάγει την κοινωνικότητά του. Γι' αυτό τα παιδιά θέλουν να παίζουν αφού έτσι εκφράζουν τη φύση τους.

Κάθε εποχή έχει και τα δικά της παιδικά παιχνίδια. Έτσι σήμερα η νέα τεχνολογία άλλαξε τον τρόπο παιχνιδιού ειδικότερα στις μεγάλες πόλεις.

Παλιότερα το παιχνίδι στο χωριό γινόταν στις αλάνες του χωριού και τελειώνει με το πέσιμο του Ηλιού, όπως εφέλλου και κάθε άλλη δραστηριότητα στο χωριό. Σήμερα τα σύγχρονα ηλεκτρονικά παιχνίδια προσφέρονται για κάθε ώρα της ημέρας και μέσα στο παιδικό δωμάτιο, αλλά

χωρίς την ομαδικότητα που είχαν τα παιχνίδια παλιότερα.

Τι συνέβαινε όμως προ του 1960, γιατί μετά τα πράγματα άρχιζαν να αλλάζουν γρήγορα, με το παιδικό παιχνίδι. Τότε λοιπόν τα πράγματα ήταν διαφορετικά από σήμερα. Τότε τα παιδιά τις κρύες νύχτες του χειμώνα, που έπεφταν για ύπνο στρωματάδα και προτού το πάρει ο ύπνος είχαν βρει να παίζουν διάφορα παιχνίδια μνήμης και γνώσεων.

Ένα από αυτά ήταν "το γκούρλω-γκούρλω πούθε τα γκουρλώνεις".

Το παιχνίδι αυτό παιζόταν ως εξής: Ένα από τα παιδιά έκανε τη "μάννα", οπότε για να ξεκινήσει το παιχνίδι, τα άλλα παιδιά ρωτούσαν "πούθε τα γκουρλώνεις" και το παιδί που έπαιζε τη μάννα έλεγε: "Τα γκουρλώνω σ' ένα σπίτι που έχει τρεις άνδρες και τέσσερις γυναίκες και το όνομα Κώ-

στας".

Τα άλλα παιδιά προσπαθούσαν να βρουν ποια είναι η οικογένεια του χωριού με αυτά τα στοιχεία. Η "μάννα" κέρδιζε αν όλα τα παιδιά δεν μπορούσαν να βρουν την οικογένεια, αφού βέβαια έλεγε ποια ήταν η οικογένεια και έτσι συνεχίζονταν το παιχνίδι. Αν κάποιο από τα παιδιά όμως έβρισκε την οικογένεια, τότε η μάννα έχανε και γινόταν αυτό μάννα και το παιχνίδι συνεχίζονταν μέχρι να έλθει ο ύπνος στα παιδιά.

Με το παιχνίδι αυτό όλα τα παιδιά της ομάδας μάθαιναν όλες τις οικογένειες του χωριού με το όνομά τους.

Έτσι στο χωριό όλοι γνωρίζονταν μεταξύ τους πολύ καλά.

Ι. Δ. Σταματοπούλος

* Η λέξη "γκουρλώ" είναι τοπικός ιδιοματισμός και σημαίνει στραβοκοιτάω.

Χρήσιμες συμβουλές για το περιβάλλον

Τον τελευταίο καιρό γίνεται πολύς λόγος για το περιβάλλον. Οι ανθρώπινες δραστηριότητες έχουν επιβαρύνει το περιβάλλον και οι κλιματολογικές συνθήκες έχουν αλλάξει ραγδαία προς το χειρότερο. Τι πρέπει να προσέχουμε για να προστατεύσουμε το περιβάλλον; Όλοι γνωρίζουμε ότι η καθαριότητα είναι υγεία, είναι πολιτισμός, είναι αρχοντιά.

Το περιβάλλον προστατεύεται όταν:

- 1) Δεν σπαταλάμε το νερό. Προσέχουμε για να έχουμε.
- 2) Δεν πετάμε διάφορα αντικείμενα στα χωράφια και στα χαντάκια των δρόμων.
- 3) Δεν ανοίγουμε το παράθυρο του αυτοκινήτου για να πετάξουμε, ως θεριακλήδες την αναμμένη γόπα του τσιγάρου μας. ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ.
- 4) Αγαπάμε το πράσινο, το φροντίζουμε και συνάμα νοιαζόμαστε να το αυγατίσουμε φυτεύοντας δένδρα και λουλούδια.

5) Τους καλοκαιρινούς μήνες δεν ανάβουμε φωτιά για να κάψουμε σκουπίδια ή ξερά χόρτα. Ο κίνδυνος πυρκαγιάς παραμονεύει.

6) Δεν αφήνουμε τις σακούλες των σκουπιδιών έξω από τους κάδους ούτε τις πετάμε στα ρέματα.

7) Συνεργαζόμαστε με την κοινότητα και το Δήμο για την καθαριότητα των δημοτικών χώρων (δρόμων, πλατειών, ρεμάτων κ.λ.π.).

Για την αντιγραφή
Ι. Δ. Σταματοπούλος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΙΑ

Πωλείται μονοκατοικία, νεόκτιστη 90 τ.μ., σε οικόπεδο 500 τ.μ., στο Αρτεμίσιο. Πληροφορίες: Θανάσης Βασδέκης τηλ. 210-4944070 & 6977947750

ΣΚΑΛΩΣΙΕΣ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ - ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Ελένη Μανέλη

Λ. Καραμανλή 126, 136 71 Αχαρνές
Τηλ.: 210-24 04 900, Κινητό: 6944 41 26 86

ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΠΟΡΤΕΣ - ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ
ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

N.B. ΝΩΝΤΑΣ
ΒΛΑΧΟΣ

ΑΡΤΕΜΙΣΙΟ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Τηλ. 27960 61108 Κιν. 6947 329588

Χαβάη - Στην άλλη πλευρά της γης

Τα νησιά της Χαβάης βρίσκονται στον Ειρηνικό Ωκεανό, είναι πολύ ονομαστά για την φυσική τους ομορφιά και γι' αυτό εξάλλου έχουν γυριστεί πολλά κινηματογραφικά έργα εκεί. Είναι η τελευταία αποκτηθείσα πολιτεία της Αμερικής. Η απόστασή της

την Θεσσαλονίκη, τα χρώματα του μαγαζιού ήταν άσπρο-μπλε και τα φαγητά Ελληνικά προσαρμοσμένα κάπως στα εκεί δεδομένα. Η έκπληξή μου εναλλάσσόταν με υπερηφάνεια γιατί ποιος φανταζόταν σε τόσο μακρινό τόπο ότι θα βρίσκαμε Ελληνα.

καμε ήταν το **Λαναί**, πολύ ωραίο και αυτό, με καταπληκτική παραλία και πολύ ανοιχτό γαλανό και ζεστό το νερό, εξάλλου εκεί παντρεύτηκε ο Μπίλ Γκέιτς ο πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου, δεν το διάλεξε τυχαία!

Και τέλος το μεγαλύτερο νησί με πρωτεύουσα την **Χονολουλού**, μια μεγαλούπολη με πολλή υγρασία, καυσαέριο, κίνηση, κόσμο (90% Ασιάτες) και την ξακουστή παραλία με τα μεγάλα κύματα την **Γουαίικι**.

Σε αυτήν την παραλία οι μανιώδεις σέρφερ από πολύ νωρίς 6:00 η ώρα το πρωί ξάπλωναν πάνω στην επιφάνεια της θάλασσας και περίμεναν τα κύματα να έλθουν για να απολαύσουν το χόμπι τους. Όταν λοιπόν έρχονταν τα κύματα αφρισμένα τους παρέσυραν σε αρκετή απόσταση και έβλεπε κανείς από μακριά ένα καταπληκτικό θέαμα.

Στο νησί αυτό πήγαμε στο Πέρλ Χάρμπορ το μέρος όπου επιτέθηκαν κατά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο οι Ιάπωνες στους Αμερικάνους.

Εκεί έχουν αξιοθέατα ένα πολεμικό καράβι και ένα υποβρύχιο της εποχής εκείνης τα οποία τα επισκεφθήκαμε και σε κάποια καμπίνα του καραβιού είδαμε κρεμασμένη μία εικόνα του Αγίου Γεωργίου που δεν έμαθα τελικώς αν ήταν κάποιου Ελληνικής καταγωγής αλλά σίγουρα ήταν Ορθόδοξο.

Αξιοσημείωτο είναι πως σε αυτά τα νησιά η φύση έχει οργιάσει, αλλά και ο ανθρώπινος παράγοντας έχει επέμβει με σεβασμό.

Η αλήθεια είναι πως βλέποντας κανείς αυτά συγκρίνει με την Ελλάδα μας, έτσι λοιπόν σας γνωρίζω ότι πάρα πολλά από τα φυτά και τα δέντρα που έχουν εκεί τα έχουμε και εδώ μόνο που εκεί το τροπικό κλίμα τα έχει θεριέψει. Αλλά δεν είδα πουθενά τριανταφυλλίες, βασιλικό, γεράνια....

Πραγματικά ήταν κάτι το εξαιρετικό αυτό το ταξίδι και ίσως θα έλεγα ανεπανάληπτο όμως έχουμε και στην πατρίδα μας τόσες ομορφιές που κάποιοι έρχονται να την δουν από την άλλη πλευρά της γης και αυτό μας τιμά.

Ιωάννα

Ρόκκα - Γεωργιοπούλου

από την Ελλάδα είναι πολύ μεγάλη και μάλλον δύσκολα αποφασίζει κανείς να τα επισκεφθεί. Οι συγκυρίες όμως ήταν τέτοιες που με αφορμή τη βάπτισή του μικρού Αντώνη-Παναγιώτη βρεθήκαμε στην Αμερική και έτσι από εκεί ήταν πολύ εύκολα να πάμε.

Εξάλλου το συνηθίζουν στις δυτικές πολιτείες της Αμερικής με διάφορες αφορμές (πρόταση γάμου, γάμος, δώρο των γονιών στα παιδιά για το πτυχίο τους κτλ.) να πηγαίνουν στη Χαβάη.

Έτσι λοιπόν κι εμείς παρέα με τον θείο μου Τάκη Κυπραίνο και την γυναίκα του Τζέρι φτάσαμε στο πιο ονομαστό νησί το **Μάουϊ**. Πραγματικά η πρώτη αίσθηση ήταν κάπως περίεργη γιατί πολλές φορές όταν σκέφτεται κανείς ένα τέτοιο μέρος ξακουστό λειτουργεί πιο πολύ η φαντασία του και όταν το ζει ίσως διαψευστεί. Πάντως ο τόπος ήταν μαγευτικός το περιβάλλον καταπράσινο και τροπικό και όλα γύρω μαγικά. Αφού τακτοποιηθήκαμε στο σπίτι βγαίνοντας έξω να φάμε μπροστά μας βλέπουμε GREEK BISTRO Ελληνικό μαγαζί.

Ιδιοκτήτης ήταν Έλληνας από

Όμως, όπως μας είπαν στα νησιά υπάρχουν πολλά μαγαζιά με Ελληνικά φαγητά και όχι μόνο. Η δεύτερη έκπληξή μου ήταν ότι παντού σεβρίβανε Ελληνική σαλάτα, ακόμη και στα Σούπερ Μάρκετ την πούλαγαν έτοιμη.

Είναι πάντως πολύ καλό σε μέρος που υπάρχουν και ζουν τόσες εθνικότητες και κυρίως Ασιάτες (μυριάδες) να ακούγεται η Ελλάδα.

Μάλιστα ένα βράδυ σε Κινέζικο εστιατόριο δίπλα μας όταν οι Κινέζοι θαμώνες, μας ρώτησαν από πού είμαστε, και είπαμε από Ελλάδα, με πολύ μεγάλο ενθουσιασμό μας είπαν ότι είναι το όνειρο τους να επισκεφθούν τη χώρα μας.

Η περιήγησή μας στο νησί περιελάμβανε πολλές επισκέψεις με κυριότερες την ανάβαση σε ένα βουνό τόσο ψηλό που βλέπαμε τα σύννεφα από το πάνω μέρος τους, τον κρατήρα του μεγάλου ηφαιστείου, και το Πολυνησιακό Κέντρο Πολιτισμού, όπου μάθαμε για τα ήθη, έθιμα, μουσικές, χορούς, φαγητά των κατοίκων της Γαλλικής Πολυνησίας που βρίσκονται και αυτή στον Ειρηνικό.

Ένα άλλο νησί που επισκεφθή-

Η εξαφάνιση των εποχών

Γράφει ο Γιάννης Μ. Ζαρόκωστας

Η άνοιξη και το φθινόπωρο έχουν αρχίσει να μην είναι τόσο ευδιάκριτες εποχές όσο προχωρούν οι κλιματικές αλλαγές, όπως γινόταν παλιότερα. Όπως παρατηρείται τα τελευταία χρόνια, τα φυσικά γεγονότα που σηματοδοτούν τον ερχομό της άνοιξης και του φθινοπώρου, όπως η ανθοφορία και η εμφάνιση των εντόμων την άνοιξη και η μετανάστευση των αποδημητικών πουλιών και η παρατεταμένη καλοκαιρία το φθινόπωρο, οφείλονται στο γεγονός ότι οι θερμοκρασίες ανεβαίνουν σταθερά. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι, σύμφωνα με έκθεση του περιβαλλοντικού προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών, η θερμοκρασία του πλανήτη μας ενδέχεται να αυξηθεί έως και 10,5 βαθμούς κατά τον αιώνα που ζούμε.

Παρ' ότι μπορεί μερικοί να θεωρήσουν αυτές τις αλλαγές χαριτωμένες, είναι στην πραγματικότητα η χειροπιαστή απόδειξη ότι ο πλανήτης έχει μπει για τα καλά στην κούρσα του φαινομένου του θερμοκηπίου, κάτι που θα αποβεί καταστροφικό αν δεν ελεγχθεί και δεν πάρουμε τα μέτρα μας. Οι ειδικοί αναγνωρίζουν ότι η ανθρωπότητα έχει στη διάθεσή της αποτελεσματικά και οικονομικά ανεκτά μέσα για την καταπολέμηση του λεγόμενου «φαινομένου του θερμοκηπίου», αλλά λείπει από τους ηγέτες των κρατών και μάλιστα των ισχυρών, η πολιτική βούληση για την εφαρμογή τους. Τα πρωτόκολλα του Κιότο, της Ρώμης και του Μόντρεαλ δεν

έχουν υπογραφεί από τους ηγέτες των ισχυρών κρατών και παραμένουν ανενεργά.

Στην πράξη, η «ασάφεια» των εποχών είναι απόδειξη της κλιματικής αλλαγής, όπως είναι το λιώσιμο των πάγων. Το φαινόμενο αυτό δείχνει ότι η αλυσίδα των οργανισμών αντιδρά ενεργά στη μεγαλύτερη περιβαλλοντική αλλαγή στην ιστορία, με έναν τρόπο που οι άνθρωποι δεν το κάνουν, καθώς δεν αντιλαμβάνονται την πραγματική του σημασία.

Οι συνεχώς αυξανόμενες θερμοκρασίες κατά τη διάρκεια του χειμώνα τα τελευταία χρόνια, έχουν ως αποτέλεσμα τα λουλούδια που άνθιζαν παραδοσιακά την άνοιξη, να ανθίζουν από τον Νοέμβριο. Χαρακτηριστικό είναι ότι τα ανοιξιάτικα φυτά, όπως τα αγριοραδικά και οι μαργαρίτες, ανθίζουν τώρα πια σε πολλές περιοχές καθ' όλη τη διάρκεια του χειμώνα, όπως συμβαίνει και με τα πεύκα, που στάζουν ρετινί ακόμα και στην καρδιά του χειμώνα.

Αντίστοιχα αντιδρούν και τα έντομα, καθώς πολλές πεταλούδες παρατηρούνται περισσότερο τον Ιανουάριο, παρά το Μάρτιο ή τον Απρίλιο, ενώ το ίδιο συμβαίνει και με τα παγώνια και άλλα αεροδμητικά πουλιά, τα οποία χειμώναζαν πλέον στην Ευρώπη.

Έτσι, όπως λέει ο Βραζιλιάνος νομπελίστας λογοτέχνης Paulo Coelho στο έργο του «Ο Αλχημιστής» «**κανείς δεν γλιτώνει τις συνέπειες από το παραμικρό που συμβαίνει κάτω από τον ήλιο.**»

Πριν μισό αιώνα: Χυλοπίτες

Η παρακάτω φωτογραφία, που έχει τραβήξει η Ζωή, σύζυγος Πέτρου Δάμη, μας γυρίζει πολλά χρόνια πίσω. Θα χρειασθεί να ταξιδέψουμε μέσα στο χρόνο της μνήμης, για να ζωντανέψουμε την εργασία αυτή των δύο γυναικών.

Η θεία Αντώνια Τζαβάρια αριστερά και η θεία Σοφία Ψαρρά δεξιά, στο πατρικό μου σπίτι τη δεκαετία του '50.

Για όσους δεν ξέρουν, απλώνουν χυλοπίτες. Έτσι λεγόταν η παρασκευή αυτού του ζυμαρικού.

Μαζεύονταν οι γυναίκες της γειτονιάς, τότε στο ένα σπίτι και τότε στο άλλο, για να φτιάξουν τις χυλοπίτες. Το γάλα το έφερνε ο τσοπάνης, το γίωμα κατά τις 10 η ώρα. Τότε η νοικοκυρά ετοίμαζε το ζυμάρι, που αποτελείτο από γάλα, αυγά και σταρένιο αλεύρι.

Αρχίζε το άπλωμα. Όσο κουρασμένοι κι αν ήταν, πρόσεχαν να είναι τα φύλλα λεπτά και στρογγυλά. Ύστερα τα άπλωναν πάνω σε καθαρά σεντόνια για να στεγνώσουν λίγο. Όταν ήταν έτοιμα, τα μάζευαν στον πλάστη και τα έκοβαν σε μικρά τετραγωνάκια.

Η νοστιμιά τους δεν περιγράφεται, με όποιον τρόπο κι αν μαγειρεύονταν. Πιο νόστιμες όμως ήταν με κοτόπουλο, που είχε μεγαλώσει στην αυλή τους.

Οι χυλοπίτες αποτελούσαν ένα από τα βασικά φαγητά των ανθρώπων της υπαίθρου, γιατί ήταν και νόστιμες και θρεπτικές.

Όσοι από μας φύγαμε από το

σπίτι για να σπουδάσουμε, θα θυμόμαστε ότι οι χυλοπίτες δεν έλειπαν από το ταγιάρι.

Μου άρεσε πάρα πολύ να συμμετέχω σ' αυτή τη διαδικασία. Άκουγα τις γυναίκες να μιλάνε για τα προβλήματά τους, να πειράζονται με διάφορα αστεία, να τραγουδάνε και στο τέλος να κάνουν δίπλες απ' το ίδιο το ζυμάρι. Η γεύση τους ξεχωριστή. Ζεστές

με ζάχαρη ήταν το κάτι άλλο.

Σήμερα μην ψάχνετε! Δεν θα βρείτε καμία γυναίκα να φτιάχνει μόνη της τις χυλοπίτες. Όλες πηγαίνουν στη μηχανή και τις φτιάχνουν, για να μην κουράζονται.

Γι' αυτό θαυμάζει κανείς εκείνες τις γυναίκες. Από το χωράφι έρχονταν για τις χυλοπίτες και όταν τελειώναν (το δειλί πια) ξανά στο χωράφι, για να γυρίσουν νύχτα και να κάνουν τις δουλειές του σπιτιού με το λυχνάρι και στην καλύτερη περίπτωση με τη λάμπα.

Πώς να μην θαυμάζεις αυτές τις γυναίκες και να μην υποκλίνεσαι σ' αυτές, όταν σκέφτεσαι ότι όλα τα έκαναν με τα ροζιασμένα χεράκια τους, ενώ εμείς τα κάνομε με το πορτοφόλι!

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

MASTER STAMPHELLAS
ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ • ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ • ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΑ

ΣΤΥΛΟΣΦΡΑΓΙΔΑ HERI

ΣΤΥΛΟ ή ΠΕΝΑ, ΜΕ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΗ ΠΡΟΜΕΛΑΝΩΜΕΝΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ

NEO ΣΤΥΛΟΣΦΡΑΓΙΔΑ heri
Made in Germany

ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ
ΕΥΛΙΝΕΣ, ΑΥΤΟΜΑΤΕΣ
ΤΣΕΠΗΣ ΠΡΟΜΕΛΑΝΩΜΕΝΕΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΕ 1 ΗΜΕΡΑ!!!
ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ
ΜΕ FAX ή E-MAIL

ΚΑΤΕΧΑΚΗ 45 - Τ.Κ. 115 25
ΤΗΛ: 210.69.10.885 - 210.69.28.260 • FAX: 210.69.10.573
E-mail: masterstamphellas@tellas.gr - masterstamphellas@hotmail.com

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ
Γιώργος Α. Συμπρούκος
Νέα Περιφερειακή Οδός (Πίσω από το 3ο Λύκειο)
Τρίπολη
Τηλ.- FAX.: 2710 241752
Κιν. 6944 273076

ΛΕΥΚΑ ΕΙΔΗ - ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΑΣ
Γιώτα Ανδρ. Σταματόπουλου
Χ. Μούσχου 5 (5η στάση)
Άνω Ιλίσια
Τηλ.: 210-7785183

ΟΙ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ για την εφημερίδα να στέλνονται στη διεύθυνση:
Σύλλογος Αρτεμισιωτών
Γλάδστωνος 10
Τ.Κ. 106 77 Αθήνα

Έθιμα κατά τη βάπτισμα

Η βάπτισμα των παιδιών γινόταν πάντοτε μετά το σαράντισμα, εκτός και αν υπήρχαν λόγοι υγείας, οπότε γινόταν σε οποιαδήποτε χρονική περίοδο. Η βάπτισμα έπαιρνε πανηγυρικό χαρακτήρα, ιδιαίτερα αν το παιδί ήταν αγόρι ή ήταν το πρώτο παιδί της οικογένειας.

Ανάδοχος του παιδιού ήταν αυτός που στεφάνωνε το ζευγάρι. Υπάρχει σχετικά με αυτό η φράση: Όπου έβαλε στεφάνι να βάλει και το λάδι. Πάντως όπου υπήρχαν περιθώρια γινόταν κάποια επιλογή του κουμπάρου, γιατί πίστευαν «οπού λαδιάσει, σ' αυτόν το παιδί θα μοιάσει». Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορούσε να το βαπτίσει και κάποιο άλλο τυχαίο πρόσωπο, όταν τύχαινε το παιδί να αρρωστήσει βαριά, ή όταν το έταζαν και το έριχναν μπροστά στην εικόνα ενός αγίου και το έπαιρνε κάποιος άγνωστος.

Κατά κανόνα το πρώτο αρσενικό παιδί δινόταν και δίνεται το όνομα του παππού, πατέρα του πατέρα και στο πρώτο θηλυκό παιδί το όνομα της γιαγιάς, μάνας του πατέρα. Από το τρίτο ή τέταρτο κατά σειρά παιδί της οικογένειας, ο νουνός είχε την ευκαιρία και το δικαίωμα να βάλει όποιο όνομα ήθελε. Αλλά και σε αυτή την περίπτωση, υπήρχε το ενδεχόμενο να μην έβαζε ο νουνός το όνομα της αρεσκείας του αν το παιδί ήταν «ταμένο» σε κάποιον άγιο. Τότε δινόταν στο παιδί υπο-

χρωτικά το όνομα του αγίου ή της αγίας.

Αυτό το «τάξιμο» αποτελούσε καμιά φορά, έναν εύσημο τρόπο, για να αποφυγεί η μητέρα του παιδιού, την υποχρέωση να βάλει το όνομα της πεθεράς της.

Η μητέρα του μωρού, συνήθως, δεν παρευρισκόταν στη βάπτισμα. Το όνομα του παιδιού, το μάθαινε, από κάποιο από τα μεγάλα παιδιά που παρακολουθούσαν τη βάπτισμα και μόλις δινόταν το όνομα έκαναν αγώνα δρόμου για να φθάσουν στο σπίτι και να εισπράξουν τα «**συχάρικια**».

Ο κουμπάρος μπαίνει σε πολλά έξοδα και αναλαμβάνει τυπικά, μεγάλες ευθύνες. Πρέπει να αγοράσει μια ενδυμασία του μωρού, το λαδόπανο, τις λαμπάδες, το λάδι, να πληρώσει τον παπά, τον ψάλτη, την εκκλησία, τα παιδιά που μετέφεραν την κολυμβήθρα κ.λ.π.

Μετά την τέλεση του μυστηρίου ο κουμπάρος παρέδιδε το νεοφώτιστο στη μητέρα του λέγοντας: «*Σου παραδίδω κουμπάρα το παιδί βαφτισμένο, μυρωμένο, του θεού παραδομένο. Να το φυλάς από φωτιά κι από γκρεμό κι από κάθε τι κακό*».

Στους παρευρισκόμενους στη βάπτισμα μοιράζονταν φλουράκια, σταουρούλκια κ.λ.π. στα δε παιδιά δίνονταν νομίσματα, συνήθως πεταχτά στον αέρα, όπου γινόταν και ο σχετικός πόλεμος και ο περίβολος της εκκλησίας μετατρεπόταν

σε πεδίο μάχης για το ποιο παιδί θα μαζέψει τα περισσότερα νομίσματα. Όλοι ευχόντουσαν στον κουμπάρο και στους γονείς να τους ζήσει το νεοφώτιστο και κατευθύνονταν στο σπίτι όπου ακολουθούσε γλέντι. Παρακάτω παραθέτουμε ένα από τα τραγούδια του τραπέζιου, σχετικό με τη βάπτισμα:

Σήκω Δημήτρω μ' κι άλλαξε και βάλε τα καλά σου, να πάμ' απάνω στα βουνά, ψηλά στα κορφοβούνια, για να βαφτίσω ένα παιδί, να βάλω τ' όνομα σου. Το βάφτισα το μύρωσα κι έβαλα τ' όνομα σου. - Στα μάτια μοιάζει το του παπά, στα φρύδια του κουμπάρου. - Το τι τον έχεις τον παπά και μοιάζει το παιδί σου; - Τον έχει η μάνα μ' αδελφό, κι εγώ τον έχω μπάριμα.

Από το νουνό, και για πολλά χρόνια, συνήθως μέχρι την ενηλικίωση του βαφτισμιού, προσφέρονται, κατά διαστήματα και μάλιστα στις μεγάλες γιορτές, διάφορα δώρα. Πατροπαράδοτο έθιμο θεωρείται η προσφορά δώρων τη Λαμπρή, από το νουνό στο βαφτιστήρι, κουλούρα, λαμπάδα, κόκκινα αυγά, ρούχα και παπούτσια.

Τέλος ο νουνός θεωρείται πνευματικός πατέρας και φροντίζει διαβίου για την ηθική και υλική πρόοδο του βαφτισμιού του.

Σταματόπουλος Διονύσιος

Οι μύθοι του Αισώπου

Ο Αίσιωπος είναι ο παραμυθός της αρχαιότητας, τα κείμενά του (μύθοι του Αισώπου) είναι από τα πιο γνωστά της αρχαίας ελληνικής γραμματείας, αποτέλεσαν και αποτελούν εξαιρετικό διδακτικό και τερπνό υλικό για κάθε ηλικία. Το πιο σημαντικό είναι ότι οι μύθοι του Αισώπου έχουν ενσωματωθεί στη θυμόσοφη παράδοση όλων των λαών γιατί είναι κείμενα γοητευτικά και πάντα κλείνουν με διδακτικότερο «επιμύθιο».

Πολλοί από τους μύθους του Αισώπου συμπεριλαμβάνονται στη διδακτική ύλη όλων των σχολείων του κόσμου. Στο φύλλο αυτό θα αναφέρουμε δύο από τους πιο γνωστούς «Αισώπειους μύθους». Πιστεύουμε ότι θα ακολουθήσουν και άλλοι στα επόμενα φύλλα της εφημερίδας μας.

α) Κόρακας και αλεπού

Ένας κόρακας άρπαξε ένα κομμάτι κρέας και κάθισε πάνω σε κάποιο δέντρο· μια αλεπού που τον είδε και ήθελε να του πάρει το κρέας

στάθηκε και τον παίνευε ότι ήταν μεγάλος και ωραίος και ότι προπάντων σ' αυτόν πρέπει να είναι βασιλιάς των πουλιών και ότι οπωσδήποτε αυτό θα μπορούσε να γίνει, αν είχε φωνή. Αυτός θέλοντας να της δείξει ότι έχει και φωνή άφησε να πέσει το κρέας και έκραζε δυνατά· εκείνη έτρεξε, άρπαξε το κρέας και είπε: «Κόρακα, τα έχεις όλα· μόνο μυαλό να αποκτήσεις».

Η διήγηση αναφέρεται σε άντρα ανόητο.

β) Παιδιά γεωργού

Τα παιδιά κάποιου γεωργού μάλωναν. Αυτός, επειδή, αν και τους έδινε πολλές συμβουλές, δεν μπορούσε με τα λόγια του να τα πείσει ν' αλλάξουν συμπεριφορά, έκρινε ότι πρέπει να κάνει κάτι πρακτικό. Τους ζήτησε λοιπόν να του φέρουν ένα δεμάτι ξύλα. Όταν αυτά εκτέλεσαν την εντολή του, στην αρχή

τους έδωσε δεμένα μαζί τα ξύλα και τους πρόσταξε να τα σπάσουν κι όταν παρά τη δύναμη που έβαζαν δεν μπορούσαν να τα σπάσουν, τη δεύτερη φορά έλυσε το δεμάτι και τους έδινε τα ξύλα ένα-ένα· όταν αυτά τα έσπασαν με ευκολία, τους είπε: «Λοιπόν και σεις, παιδιά μου, αν είστε μονιασμένα, θα είσατε ακατακίνητοι από τους εχθρούς σας· αν όμως μαλώνετε, θα είσατε ευκολονίκητοι».

Η διήγηση δείχνει ότι η ομόνοια είναι τόσο πιο δυνατή, όσο ευκολονίκητη είναι η διχόνοια.

Ι. Δ. Σταματόπουλος

Amilla
Εκλειδώνει τις δεξιότητες του παιδιού σας!
Κέντρο Αποκατάστασης
ΛΟΓΟΥ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ 4 & ΓΡΑΜΜΟΥ 31
ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ (πλησίον Λεωφ. Πεντέλης)
Τηλ. 210 68 24 441 - 210 68 24 164
FAX: 210 68 24 164 - Email: amilla.kid@gmail.com

ΔΩΡΑ ΕΙΚΟΣΙΔΕΚΑ
(Το γένος Σωτήρας Π. Παπακωνσταντίνου)

Επαγγέλματα που χάθηκαν

(Συνέχεια)

Σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας «ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ» είχαμε αναφερθεί σε ανθρώπους που βρίσκονται στη ζωή και άσκησαν στο παρελθόν επαγγέλματα τα οποία σήμερα δεν ασκούνται.

Είχαμε αναφερθεί στο επάγγελμα του φαρνατζή (Κώστας Χριστόπουλος), του βαρελά (Κώστας Νάγος), του πεταλωτή και σαμαρτζή (Κώστας Χρόνης) και του τσαγκάρη (Γεώργιος Σιοροβίγκας).

Όμως ζητούμε συγγνώμη από την οικογένεια του Παναγιώτη Παπακωνσταντίνου (καλαντζή) που τότε ήταν εν ζωή, γιατί δεν είχαμε αναφερθεί στο επάγγελμα που άσκησε για πολλά χρόνια και να διαβεβαιώσουμε όλους τους συγγενείς του ότι αυτό δεν έγινε σκόπιμα.

Επίσης ζητούμε συγγνώμη από τους συγγενείς των αδελφών Βαγγέλη και Γιάννη Κολιόπουλου (ράφτες) για τον ίδιο λόγο. Ετσι θα αναφερθούμε στα επαγγέλματα που άσκησαν οι παραπάνω συγχωριανοί μας, αν και δεν βρίσκονται πλέον στη ζωή, σε αυτό το φύλλο.

1) Το επάγγελμα του καλαντζή (γανωματή) που άσκησε ο μπάριμα-Παναγιώτης, ήταν όχι μόνο δύσκολο, αλλά και πάρα πολύ ανθυγιεινό, αφού όλη την ημέρα ήταν αναγκασμένος να δουλεύει μέσα στη μούτζουρα και την καπνιά. Τα υλικά που χρησιμοποιούσε και κυρίως το καλάι (κασσίτερος) ήταν πολύ ανθυγιεινό. Εν τούτοις ποτέ δε βαρυγκωμούσε, αφού από αυτή τη δουλειά έβγαζε τα απαραίτητα για να ζήσει την πολυμελή οικογένειά του.

Το εργαστήριό του το είχε εγκαταστήσει στο σπίτι του. Γύριζε με το γαϊδουράκι μέσα το χωριό και μάζευε τα «χαλκώματα» που του έδιναν οι νοικοκυρές και τα οποία χρειάζονταν «αγάνωμα», όπως έλεγαν (καζάνια, τεντζερέδες, τηγάνια, ταψιά κ.λ.π.). Με την παράδοση των χαλκωμάτων από τις νοικοκυρές γινόταν και το σχετικό παζάρι, πόσο θα πάρει για το καζάνι, πόσο για το ταψί κ.ο.κ. Ο μπάριμα-Παναγιώτης όμως ήταν συγκαταβατικός. Δεν ήταν ακριβός στις τιμές, γι' αυτό όλες οι νοικοκυρές τον προτιμούσαν.

Το δύσκολο ήταν όταν π.χ. το καζάνι δεν ήθελε μόνο γάνωμα, αλλά ήθελε και μπάλωμα στον πάτο ή τα χείλη του καζανιού είχαν κοπεί ή τα αρβάλια (χέρια) ήθελαν αλλαγή, οπότε η τιμή δικαιολογημένα ήταν μεγαλύτερη. Όλες αυτές τις δυσκολίες ο μπάριμα-Παναγιώτης τις αντιμετώπιζε με διπλωματικό τρόπο.

Τέλος, το επάγγελμα αυτό του καλαντζή έπαψε να ασκείται τα τελευταία χρόνια και τούτο γιατί η επίδραση της τεχνολογικής και βιομηχανικής εξέλιξης ήταν καταλυτική.

2) Τα αδέρφια Γιάννης και Βαγγέλης Κολιόπουλος άσκησαν το επάγγελμα του ράφτη στο χωριό πάνω από 30 χρόνια.

Την τέχνη την έμαθαν στην Τρίπολη. Ήταν μια τέχνη που απαιτούσε εξυπνάδα και αντίληψη. Τα εργαλεία που χρησιμοποιούσαν ήταν: ψαλίδια μικρά και μεγάλα, βελόνες, μπαλώτες, (μαξιλάρια για τις καρφίτσες) σαπούνη για τα σημάδια, ξύλινη μεζούρα και οπωσδήποτε το σίδερο βάρους 7,5 κιλών, όπως μας ανέφερε ο ανιψιός τους Κώστας Κολιόπουλος.

Εραβαν κοστούμια και έκαναν και μεταποιήσεις. Περισσότερο όμως ασχολούνταν με μεταποιήσεις, αφού οι οικονομικές συνθήκες για όλους τις 10ετίες του '50 και του '60 ήταν πολύ άσχημες. Για το κοστούμια η τιμή ήταν διαφορετική και εξαρτάται τόσο από την ποιότητα του υφάσματος, όσο και από το αν το ύφασμα το αγόραζε ο πελάτης ή αν το αγόραζαν οι ράφτες. Το ράψιμο ενός κοστούμιού ήταν εργασία χρονοβόρα και τούτο γιατί έπρεπε να γίνουν δύο ή και τρεις πρόβες. Πρώτα έπαιρναν τα μέτρα (πλάτες και μανίκια για το σακάκι, καβάλο, μπατζάκια και μέση για το παντελόνι). Στη συνέχεια γίνονταν, όπως προανέφερα, οι πρόβες για τυχόν διορθώματα και μετά, αφού το σιδέρωναν, το παρέδιδαν στον πελάτη. Τέλος και το επάγγελμα του ράφτη έπαψε να ασκείται για τον ίδιο λόγο που έπαψαν να ασκούνται όλα τα προαναφερθέντα επαγγέλματα.

Διον. Σταματόπουλος

ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕΛΙΟΥ

Κώστας Ανδ. Σταματόπουλος

14ο χλμ. Τρίπολης - Πύργου, **Κάψια Μαντινείας**, Τ.Κ. 22100
τηλ. (+30) 2710-227701 fax 2710-225077 κιν. 6944-814724
<http://www.arkasmeli.gr>

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Δήμος Μαντινείας
Δημαρχείο: 2710-561254
Νομαρχία Αρκαδίας: 2710-222243, 2710-222259
Αστυνομική Διεύθυνση Αρκαδίας: 2710-222519
Αστυνομικό τμήμα Λεβιδίου: 27960-22202
Ποθηκοφυλακείο Λεβιδίου: 27960-22522
Παναρκαδικό Νοσοκομείο Τρίπολης: 2710-233173, 371700
Φαρμακεία Λεβιδίου: Γκιντώνης Βασίλ.: 27960-22240
Πραγκασιτής Νικ.: 27960-22370
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ: ΚΤΕΛ Αρκαδίας:
Σταθμός Αθηνών 210-5132834
Σταθμός Τρίπολης 2710-222560 & 2710-222560
Ο.Σ.Ε.: Σταθμός Τρίπολης, ανταπόκριση με Προαστιακό στην Κόρινθο. Πληροφορίες: 1110
Βλάβες ΟΤΕ 121 + 3 πρώτα ψηφία του τηλεφώνου που έχει βλάβη.

Αρκαδική-γη

Πωλούνται εξοχικές μονοκατοικίες στους πρόποδες του Μαινάλου
ROBERTOS TZAMTZHS

Ανεξάρτητη Θέρμανση - Συναγερμός
Γκαράζ - Μεγάλος Κήπος
Ανεξάρτητη Είσοδος - Αποθήκη
Κοινόχρηστος Χώρος Αθλοπαιδιών

arcadialand

Πληροφορίες:
6937 578402
210 2821893